TOMVS PRIMVS

PSALMORVM SELECTORVM A' PRAESTANTISSIMIS MVSICIS IN HARmonias quatuor aut quinqꝫ uocum redactorum.

TENOR.

Norimbergæ apud Iohan. Petreium, anno ſalutis M. D. XXXVIII.

Cum Gratia & Priuilegio Imperiali ad quinquennium.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

NE mireris candide lector, quòd Pſalmos, quorum pluſquàm centum à præſtantiſſimis Muſicis egregie compoſitos habeo, per tomos potiſſimum edere uolui. Nam ut hoc facerem multæ me cauſæ impulerunt. Primum enim urgebant amici (quibus haud temere quicquam negare ſoleo) ut prima quaqꝫ occaſione aliquid ederem, ne tanto theſauro diutius in totum carerent. Deinde habenda fuit ratio tenuiornm, qui opus diuiſum per interualla, minore ſenſu uel grauamine ſumptuum, ſibi comparare poſſunt. Deniqꝫ nos quocꝫ ſumptus, quos hoc opus expoſcit, hac ratione facilius toleramus. Poſtremò, quòd hac editiōe ſperabam optimū quencꝫ prouocatum iri, ut ſiquid huius generis haberet, nobis quocꝫ liberaliter impartiret, quo opus locupletius prodiret. Quanto igitur hunc tomum promptius coëmeritis, tanto maiore ſtudio contendam, ut reliquos prima quaqꝫ occaſione abſoluam. Vale.

INDEX PSALMORVM
TOMI PRIMI.

I	Beatus uir.	
II	Quare fremuerunt gentes.	Galliculus.
III	Domine quid multiplicati ſunt.	Ioh. Vrſinus.
IIII	Cum inuocarem.	
V	Verba mea auribus.	Leon. Paminger
VI	Domine ne in furore.	Ioſquin de Prees.
VII	Domine Dominus noſter.	Iohan. Mouton.
VIII	In Domino confido.	
IX	Vſqꝫquo Domine.	Ioſquin
X	Domine quis habitabit.	Claudin
XI	Conſerua me Domine.	Martinus Vuolff.
XII	Cœli enarrant gloriam Dei.	Ioſquin
XIII	Exaudiat te Dominus.	Richafort.
XIIII	Domini eſt terra.	Claudin.
XV	Ad te Domine leuaui animam.	
XVI	In te Domine ſperaui.	
XVII	Beati quorꝫ remiſſæ. QVINQVE uocum.	Ioſquin.
XVIII	Benedicam dominum. QVINQVE	Tho. Stoltzer
XIX	Domine ne in furore.	Ioſquin.

XX	Beatus qui intelligit.	Paulus Vuueſt
XXI	Iudica me Deus.	Ioſquin
XXII	Omnes gentes plaudite. QVINQVE.	Tho. Stoltzer.
XXIII	Miſerere mei Deus ſecundum.	Ioh. Mouton
XXIIII	Quid gloriaris in malitia.	
XXV	Deus in nomine tuo. QVINQVE.	Adrianus Vuillart
XXVI	Exaudi Deus dep̄cationem	Ioh. Heugel
XXVII.	Deus miſereatur noſtri.	Ioh. Gualtherus
XXVIII	Deus in adiutorium meum.	Lud. Senfel.
XXIX	In te domine ſperaui.	Vuillel. Nordwig.
XXX.	Qui regis Iſrael intende. QVINQ.	Ioſquin.
XXXI.	Domine ne proijcias me.	Ioſquin
XXXII.	Confitebimur tibi Deus.	Ioh. Heugel.
XXXIII.	Attendite popule meus.	
XXXIIII.	Deus uenerunt gentes.	Concilium.
XXXV.	Inclina Domine aurem tuam.	Conr. Rain
XXXVI.	Qui habitat in adiutorio.	Sixt. Dietrich

AMPLISSIMO PRVDENTISSIMOQVE CIVITATIS ET REIPVBLICAE NORIMBERGENSIS SENATUI, Dominis ſuis unice colendis, Iohannes Petreius typographus.

CVM aliæ liberales artes, atq; in uniuerſum omnes bonæ literæ ac diſciplinæ, quibus humana uita ornatur atq; excolitur, è ſuperiorum temporum barbarie, omnium ſpe atq; opinione felicius reſtitutæ ſint, ac diſcere uolentibus expoſitæ, Ampliſſimi Patres, Viriq; prudentiſſimi, non omnino ſine cauſa mihi ſperare debere uideor, Muſicen quoq; artem omnium, ut iucundiſſimam, ita & utiliſſimam, ab interitu, cui iam olim proxima eſt, uindicandam, priſtinumq; ſuum nitorem breui eſſe recuperaturam. Nam & iuuentus dulcedine illius allecta, ſua ſponte ad eam cognoſcendam incitatur, & optimo cuiq; maximæ admirationi eſt, paſſimq; ab omnibus benigniſſime laudatur. Et cum à Principibus ac Hero-

icis uiris indulgentiſſime foueatur, tum Religioni quoq; ita eſt familiaris
ac domeſtica, ut omnis cultus immortalis Dei ſine Muſica frigere, ac pro=
pemodum etiam ſqualere uideatur. Quibus proculdubio rebus, egregia
& feliciter nata ingenia ad Muſicen excolendam, & aliquo uſq;, perficien
dam nō ſegniter excitabuntur. Non ſunt autem pauca, neq; uulgaria, quæ
eruditi quidam homines, & antiquitatis admiratores, in noſtrate Muſica
adhuc deſiderant & requirunt. Cum enim Muſica, à Muſis cognominata,
ſit ſcientia bene canendi, ſicut Rhetorica bene dicendi, quis non fateatur,
neminem bene canendi laudem iure ſibi uendicare poſſe, niſi eum, qui uer
ba non fortuitu effuſa, ſed ſolerter elaborata, melodiæ eximiæ, & cum ſen-
ſu uerborum conſentiente incluſerit? In uerbis autem elaboratis, duo po-
tiſſimum ſpectantur: Sententia ſcilicet & Compoſitio. Quorum utrunq;
quale nam eſſe debeat, apud Muſas huius artis præſides facile eſt perſpi-
cere. Nam (ut de Compoſitione primum dicam) ſine controuerſia eſt,
Muſas non ſolutam orationē effundere, ſed omnis generis carmina pange
re, aut certe numeris, licet lege ſolutis, ἐνθουσιασμὸν tamē quendā præ ſe feren
tibus ludere, cuiuſmodi apud Græcos ſunt Odæ Pindaricæ, apud Hebræ
os Pſal

os Pſalmi Dauidici, apud nos autem quidam Hymni Eccleſiaſtici. De ſen
tentia quoq;, ſeu argumento uerborum facile conſtabit. Quis enim neſcit,
Muſas uel uaticinari

Quæ ſint, quæ fuerint, quæ poſt uentura trahantur,

uel dijs immortalibus hymnos canere, uel heroum egregia facta celebra-
re: ut iam dubium amplius eſſe non poſſit, idem argumentum eſſe Muſa-
rum, quod & ſacrarum literarum. Quòd ſi cui adhuc incredibile, uel abſur
dum uidetur, iam faxo ex ipſarum nominibus ut intelligat me uera dicere. I.
Principio enim uaticinia ſacris literis comprehenſa, non ab humana rati- Vrania, à
one ſunt profecta, ſed diuinitus è cælo reuelata, unde pręcipua Muſarum, cœlo ſic dicta eſt.
VRANIA eſt appellata. Afferuntq; cognitionē bonitatis Dei, & beneficio- II.
rum eiuſdem erga nos, cum promiſſione uitæ immortalis, per Chriſtum Euterpe, à ſincera de
quæ res, pacem, tranquillitatē, & ſyncerum gaudiū affert animis antea per lectatione III.
turbatis, aut fluctuantibus, id quod EVTERPES nomen inſinuat, unde ani Erato,
mi hominum accenduntur ad redamandū Deum, cui amori ERATO prę ab amore IIII.
eſt. Et ita reſtauratur homo in nouitatem ſpiritualis uitæ, in qua ſicut pal- Thalia à
ma perpetuo florebit, hinc THALIA nomen ſortita eſt. Gaudens aūt & ad uirendo & florēdo

hunc

hunc modũ florens erumpit, beneficiaq́ꝫ Dei canendo & gratias agendo celebrat, unde MELPOMENEN recte dictam agnoſcimus. Quem cum imperiti & ignorantiæ tenebris adhuc inuoluti audiunt, admirantur, hominemq́ꝫ planè diuinum eſſe intelligunt atqꝫ confitentur, & ita CLIO eum excipit. A quo cum diſcere, eiuſdemq́ꝫ felicitatis participes fieri cupiant, cogitur totam illam cæleſtem doctrinam diligenter meditatam, & uarie elaboratam in promptu habere, illisq́ꝫ præſcripto tradere, ut certo teneant, quid credere, quo modo uiuere, ꝗd precari, & quo modo Deo gratias agere debeant, qui labor POLYHYMNIAM expoſcit. Et ita totus fidelium chorus uoti compos factus, eodem, quo ille, ſpirituali gaudio perfruitur, duce TERPSICHORE. Neqꝫ quicquam iam ſupereſt, niſi ut deligantur idonei, qui cæleſtem doctrinam penitus cognoſcant, uulgoq́ꝫ diligenter inculcẽt, ac poſteritati incorruptam & ſynceram ueluti per manus tradant. Quos (quia præter reliquas dotes, quibus præſtare debent, etiam uocales, facundos, & canoros eſſe oportet) CALLIOPE format & exhibet. Et huic Muſarũ choro præeſt uerus ille noſter APOLLO, CHRISTVS, ſol iuſticiæ, quẽ unũ admirantur & intuentur, à quo uno diſcunt, in quem unum, omnia ea quæ

tractant

V. Melpomene, à canẽdo.

VI. Clio, à celebritate.

VII. Polyhynnia, à copia hymnorum.

VIII. Terpſichore, à delectãdo chorum.

IX. Calliope, ab elegante & canora uoce, ſic dicta eſt.

tractant ac celebrāt, referunt. Siue enim Apollinem ἀπὸ τοῦ ἀπόλλυσθαι pereuntem, ſiue perimentem intellexeris, utrunqꝫ in eum rectiſſime competit, qui pro nobis omnibus mortuus eſt, & Pythonem mortis auctorem, hoc eſt antiquum ſerpentem, diabolum, ſolus deuicit atqꝫ confecit. Nam ſub talibus inuolucris priſci uates olim res diuinas occuluere, ne indignis paterēt ac profanarentur. Neqꝫ uero quenquam mouere debet, ꝙ Muſicen uidemus magna ex parte ad profanas ineptias & impudicam laſciuiam eſſe translatam. Nulla enim res eſt tam ſacra tamq́ꝫ diuina, qua impij non perniciosè abutantur. Vidit hoc fieri poſſe prudens antiquitas, idq́ꝫ ut prohiberet, finxit Muſas perpetuo uirgines, ut Muſici uirginitatis earum reſpectu, à laſciuis argumentis temperarent, & deas immortales, ut intuitu diuinæ maieſtatis, ſacra tantum, eaq́ꝫ ſynceriter & bona fide tractarent. Quod qui non fecerunt, illi profecto Muſicum nomen optimo iure amiſerunt. Sicut enim Magi cum res & uerba è media Theologia petita, ad ſuam impietatem transferunt, non fiunt Theologi, ſed manent Magi, ita & hi, cum artem Muſicam ad ineptias & laſciuiem applicant, non ſunt Muſici, ſed nequiciæ magiſtri. Maneat igitur in confeſſo, argumentum Muſici eſſe res

ſacras, oratione numeroſa, ſeu carmine explicatas. Iam quod ad melodiam, quæ altera pars Muſicæ eſt, attinet, ipſa ſtatim notularum uarietas, quibus ea depingi ſeu deſcribi ſolet, hanc legem in primis obſeruandam eſſe dictitat, ſcilicet ut leges carminum diligenter & artificioſe conſeruentur, neqꝫ ſyllabæ longæ breuientur, neqꝫ breues producantur. Nam longæ atqꝫ breues notulæ, haud dubie in hoc adhibentur & commiſcentur, ut omnis generis pedes metricos efficiant, cum cætera turba, ſcilicet ſemibreues, minimæ, & reliquæ, tantum ad colorem inducendum ualeant. Deinde uocum interualla, quàm emendatiſſima & exactiſſima eſſe oportet, idq́ꝫ in tribus Muſicæ generibus, Diatonico uidelicet, Chromatico, & Enharmonico, quod quidē à iudicio auriū minime dependet, ſed totum ad proportiones Arithmeticas eſt referendum, quas Muſicus non ſolum bene intelligere, uerumetiam in Monochordo, ſeu alio inſtrumento expreſſas, diligenter & frequenter pertentare debet. Hinc ad uaria Harmoniæ genera (noſtri tonos inepte uocant) ueniendum eſt, Quorum uniuſcuiuſqꝫ proprietatem & exacte nouiſſe, & diligenter conſeruare poſſe, non minima pars artis eſt. Dico autem, τῆς φρυγίου (ut Luciani uerbis utar) τὸ ἔνθεον, τῆς λυδίου τὸ βακχικόν

κὸν. τῆς δωρίου τὸ σεμνόν. τῆς ἰωνικῆς δὲ γλαφυρόν, & ſi qua huius generis adhuc reliqua ſunt. Poſtremò ſupereſt ratio mouendorum affectuum, res in tota natura maxime mira, eademq́; difficillima, cuius tamen effectum quiſq; in ſe ipſo deprehendere poteſt, latente ut plurimum cauſa. Et quanquam magna pars eius, à rebus & uerbis dependeat, nõ minus tamen efficaces ſunt, uocum conſonantiæ, recte & exacte temperatæ, quod niſi fiat, tota Muſica, mirum in modum iacet atq; friget. Nolo in præſentiarum cæteras huius artis minutias perſequi, nam ex his quæ iam dicta ſunt, ſatis apparet artis magnitudo, ut iam perfectus & omnibus numeris abſolutus Muſicus, neceſſario ſit Grammaticus, idemq́; Poeta nõ infelix, propter genus orationis Muſicæ propriũ. Dialecticus, Rhetor, & Theologus, propter argumẽta rerũ rite tractãda. Arithmeticus & Geometer, ꝓpter uocũ interualla emendãda. Philoſophus, ꝓpter affectus mouendos. An aũt Aſtronomia Muſicæ aliq̃d cõferat, neſcio, certe pleriq; ueterũ de Muſica libelli ſine illa recte intelligi nõ poſſunt. Et eſt alioqui magna inter eas affinitas, nã ſicut Aſtronomia circa ſeptem errantia ſydera potiſſimũ uerſatur, ita & Muſica

Obloquitur numeris ſeptem diſcrimina uocum.

Quare, qui perfectam Muſicen ipſiſſimam ἐγκυκλοπαιδείαν uocauerit, is meo iudicio à rei ueritate nequaquam aberrauerit. Nam ut concedamus, licere Muſico argumentum ab alio rite tractatum & elaboratum aliunde aſſumere, melodiaq́ꝫ ueſtire, tamen neceſſe eſt, ut tam res ipſas, quàm leges carminis intelligat, alioq neq́ꝫ rebus ſuos affectus, neq́ꝫ uerbis ſuos modulos recte adaptabit. Cætera omnia quæ enumerauimus haud dubie ad Muſicū pertinent, ab eoq́ꝫ exiguntur, ſi modo abſolutus artifex haberi uolet. Nūc ex tanto rerum aceruo, uideamus quæſo, quid apud huius æui Muſicos adhuc ſuperſit, & in uſu retineatur. Carminis leges non ſolum præuaricantur, dum ſyllabas breues interdum per aliquot tempora producunt, lōgas uero ſæpiſſime præcipitant uerius quàm corripiunt, ſed & uerba in uniuerſum ita perturbant atq́ꝫ confundunt, ut in eis proferendis Symphonaſci alius alium longo interdum interuallo ſequatur, unde fit, ut nemo quid uerborum canant exaudire queat, ſitq́ꝫ concentus eorū ſimilior ebriorum conuiuio, quàm Muſarum choro, quas ineptias nemo profecto perferre poſſet, niſi ueriſſimum eſſet adagium: Conſuetā Muſicam eſſe iucundiſſimā. Et quanquam ſuperioribus temporibus extiterint quidam, qui carmini-

bus

bus ſuũ decus conſeruare niterentur, hoc tamen adeo fecerunt inepte, adeo frigide, adeo ſine ullo motu, affectu, colore, ut non immerito quis illud Virgilianum dicere potuerit, eos

Stridenti miſerum ſtipula diſperdere carmen.

Ex tribus generibus Muſices, Diatonicum utcunq; agnoſcunt. Chromaticum uero & Enharmonicum uſq; adeo ignorant, ut utrunq; funditus interiiſſe exiſtiment, quod an uerum ſit nec ne, non eſt huius loci excutere, certe ſi quid eorum adhuc ſupereſt, id ab eis agnoſci & dijudicari non poteſt. Proportiones numerorum ad quas interualla uocum emendari debent, à ueteribus diligentiſſime obſeruatæ & cõſcriptæ adhuc quidem ſuperſunt, ſed ab eis ita negliguntur, ut reperias inter præcipuos, qui uoces hemitonio inter ſe diſtantes pro iiſdem habeant, ac ponant, pudenda ignorantia, & horribili diſſonantia. De proprietatibus Dorij, Phrygij, Ionici, Lydij & Myxolydij, item de tota ratione mouendorum affectuum, quatenus ab Harmoniæ concentu dependet, apud eos ne γρῦ quidem auditur, & ſi qui in hiſce rebus felices ſunt, ut certe nonnulli ſunt, ij magis naturali ingenij bonitate excitati, quàm ab arte adiuti fuerunt. In tanta igitur Muſicæ artis

uaſtitate, cum aliquid typis excudere uellem, quod ad cõſeruanda, ea quæ ſuperſunt Muſicæ artis bona conferret, & ad eruenda ea, quæ ad eius perfectionem adhuc deſiderantur, ſtudioſos & Muſicos homines excitaret, Pſalmos potiſſimũ delegi, Primum, quia argumentum habent uere Muſicum, hoc eſt diuinum, Deinde quia in illis componendis præſtantiſſimi noſtri ſeculi Muſici, cum minime inepti fuerunt, tum omnes neruos intenderunt, ut quid in hac arte poſſent, poſteris teſtatum relinquerent. Poſtremò ut illis cantitandis, ſtudioſa iuuentus, aliud agens uerbo Dei aſſueſceret. Quod opus, ueſtræ prudentiæ potiſſimum dedicandum eſſe arbitratus ſum. Nam & Muſicen in primis amatis, Muſicosq́ homines benigniſſime, liberaliſſimeq́ fouetis. Et ea eſt ueſtri nominis per totam Germaniam ueſtræq́ prudentiæ gloria, ut quod uobis probetur, liuor & obtrectrices linguæ haud temere impetere audeãt. Suſcipite igitur ampliſſimi Patres, Viriq́ prudentiſſimi, placidis benignisq́ uultibus, hoc quicquid eſt mei laboris. Quod ſi feceritis (ut certe facturos uos eſſe cõfido) mei me laboris neutiq́ pœnitebit, & opus ipſum à uobis approbatũ apud optimũ quenq́ non poterit non eſſe gratioſiſſimum. Ex ædibus noſtris, anno 1538.

¶ Beatus vir &c. Pſal. I.

II.

ræ. Ideo nõ reſurgent impij in iudici o, nec peccatores in conſilio iuſto
rum. Quoniã nouit Dominus viam iuſtorum ŋ. & iter impiorum peri
bit pe ri bit.
¶ Quare fremuerunt gent. Pſal. II.
Q Vare fremuerunt gen tes, & populi
& po puli meditati ſunt inania ina-

nia. Aſtiterunt reges ter ræ & principes ij ij
conuenerunt in vnum conuenerunt in vnum conuenerunt in v-
num aduerſus Dñm & aduerſus Chriſtũ e ius.
Secũda pars.
Dirumpamus ij vincula eo rum vincula eorum e-
rum, & ꝓijciamꝰ a nobis iugum ipſo rum. Qui habitat in cœ

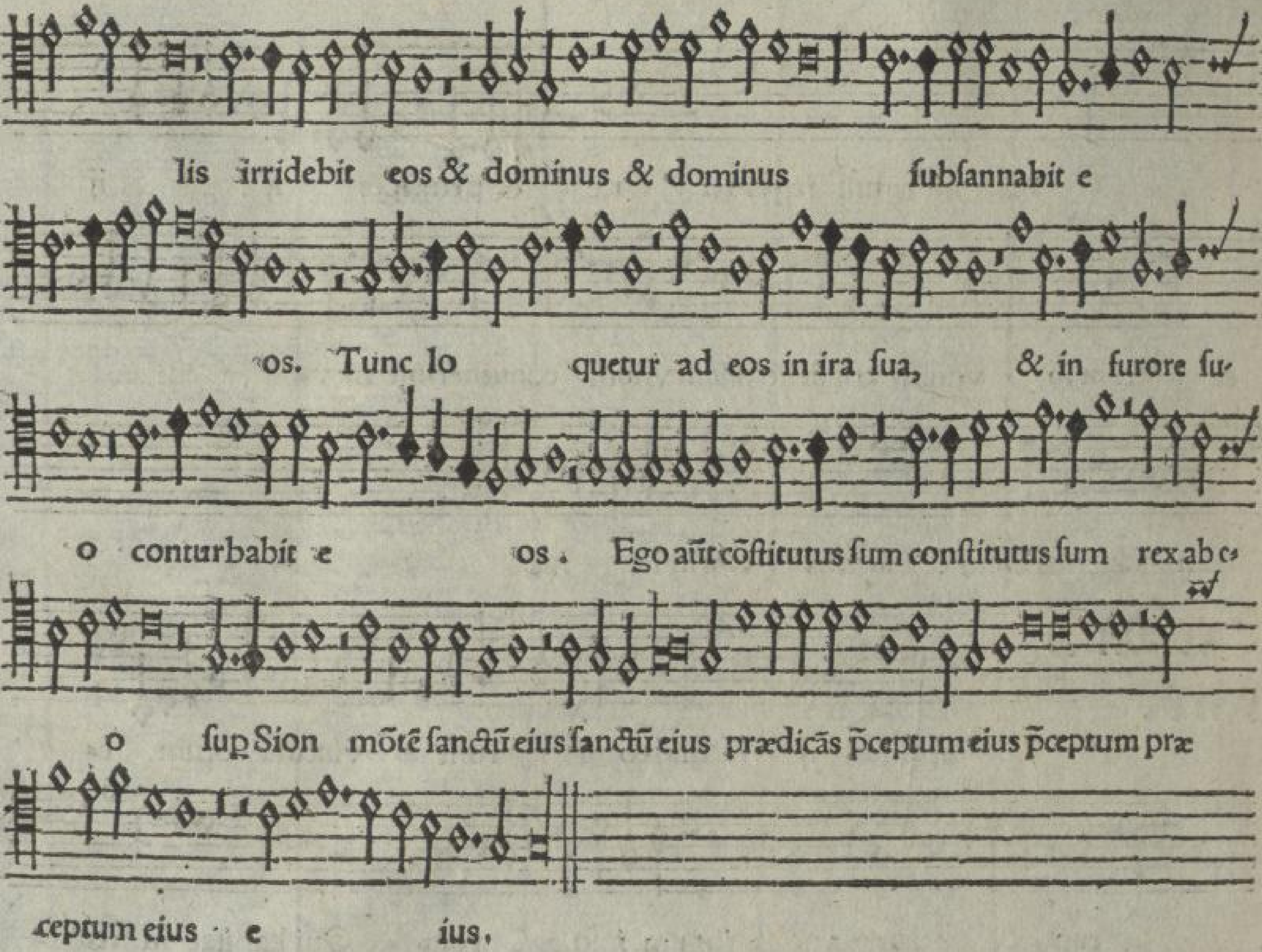
lis irridebit eos & dominus & dominus ſubſannabit e
os. Tunc lo quetur ad eos in ira ſua, & in furore ſu-
o conturbabit e os. Ego aũt cõſtitutus ſum conſtitutus ſum rex ab e-
o ſuꝑ Sion mõtẽ ſanctũ eius ſanctũ eius prædicãs p̃ceptum eius p̃ceptum præ
ceptum eius e ius.

Tertia pars.

Dominus dixit ad me, filius meus es
tu, ego hodie genui genui te. Poſtula à me & dabo tibi gen-
tes hæreditatem tu am, & poſſeſſionem tuam terminos terræ. Reges e-
os in virga fer rea, & tanq̃ vas figuli ij confringes e os. Et nunc
reges intelligite ij. erudi mini erudimini ij qui

iudicatis terram. Seruite domino domino in timo-
re, &exultate e i e i cum tremo re, & pereatis de via
iuſta, cum exarſerit in breui ira eius. Beati omnes beati omnes beati
omnes qui confiduntin e o.

¶Domine quid multiplicati: Pſal. III.

III.

exaudiuit me de monte ſancto ſuo.
Secūda pars.
Ego dormi ui & ſoporatus ſum, & exſurre-
xi, non timebo milia populi circundantis me. Saluum
me fac deus meus, quoniã tu percuſſiſti omnes aduerſantes mihi
ſine cauſa, dentes peccatorum contriuiſti ij Do-

mini eſt ſa lus, & ſuꝑ populũ tuum benedictio tu-
a.
¶ Cum inuocarem. Pſal. IIII.
I
N tribulatione me a dilataſti mi-
hi, & exau di orationem me am. Vt quid dili-
gitis vanitatem, & quæritis menda cium, Et ſcitote quoniã

IIII.

c

mirifica uit Dñs ſanctũ ſuũ, Dñs ex au di et me cũ clamauero
ad eum. Iraſcimini &nolite pec ca re, q̃ dicitis in cor-
dib9 veſtris &in cubilib9 veſtris compungimi ni.
Secũda pars.
Sacrifica te ſacri ficium iuſti ciæ, &ſperate in domi-
no. Multi dicũt, quis oſtendit nobis bona. Lumen uultus tui domine in cor-

de me o. A fru ctu frumen ti vini & olei
ſu i multiplicati ſunt. In pace in id ip ſum dormiã & req
eſcam. Qm̃ tu Do mine ſingulariter in ſpe conſtitui ſti me.
¶Verba mea. Pſal. v. Leon. Paminger.
V
Erba mea auribus percipe dñe, intelli ge clamorem meum
vi
ij intellige clamorẽ me um cla morem me um. Intende vo=
c ij

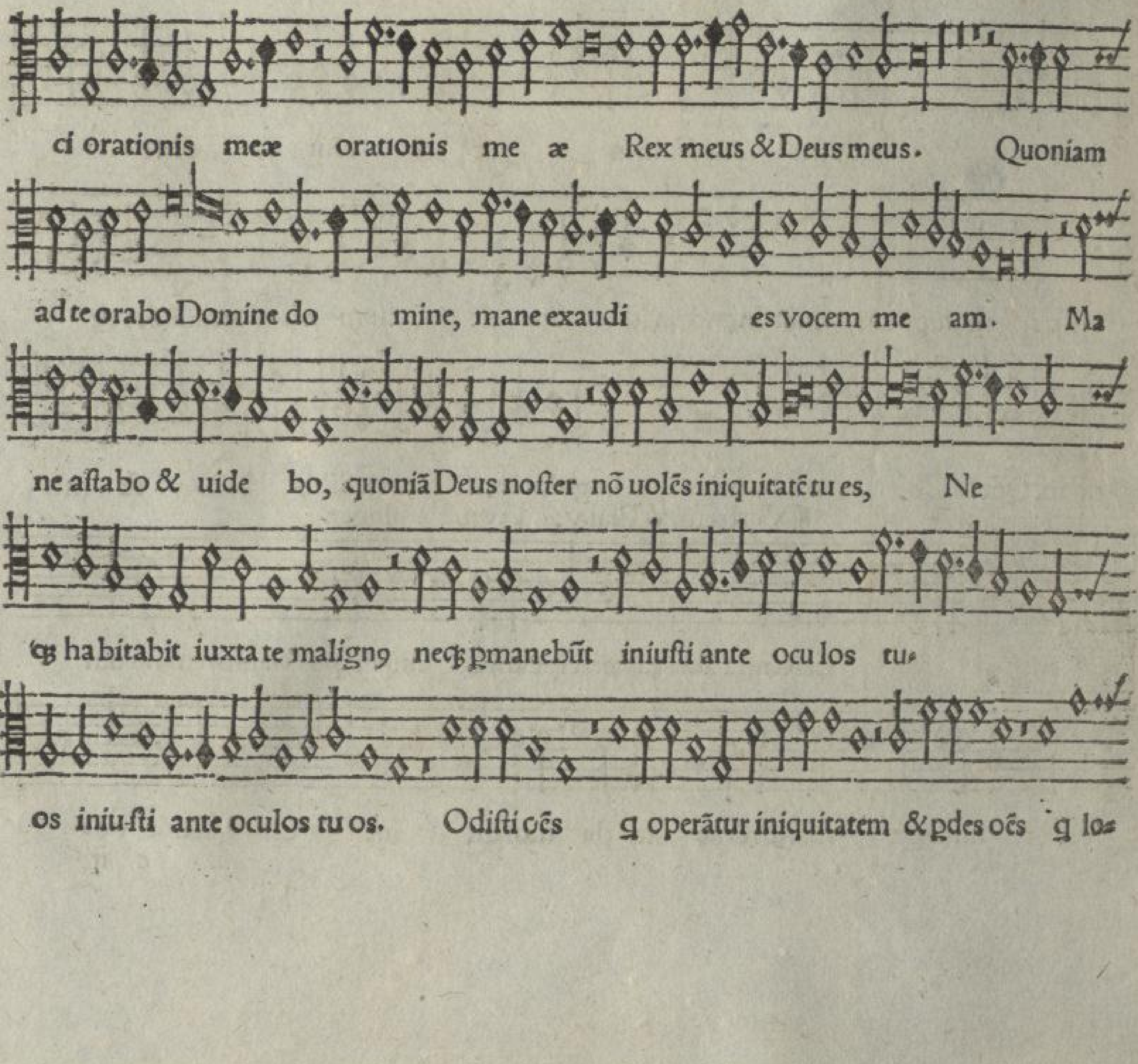
ci orationis meæ orationis me æ Rex meus & Deus meus. Quoniam
ad te orabo Domine do mine, mane exaudi es vocem me am. Ma
ne aſtabo & uide bo, quoniã Deus noſter nõ uolẽs iniquitatẽ tu es, Ne
q; habitabit iuxta te malignꝰ neq; ꝑmanebũt iniuſti ante ocu los tu-
os iniu-ſti ante oculos tu os. Odiſti oẽs ꝗ operãtur iniquitatem & ꝑdes oẽs ꝗ lo-

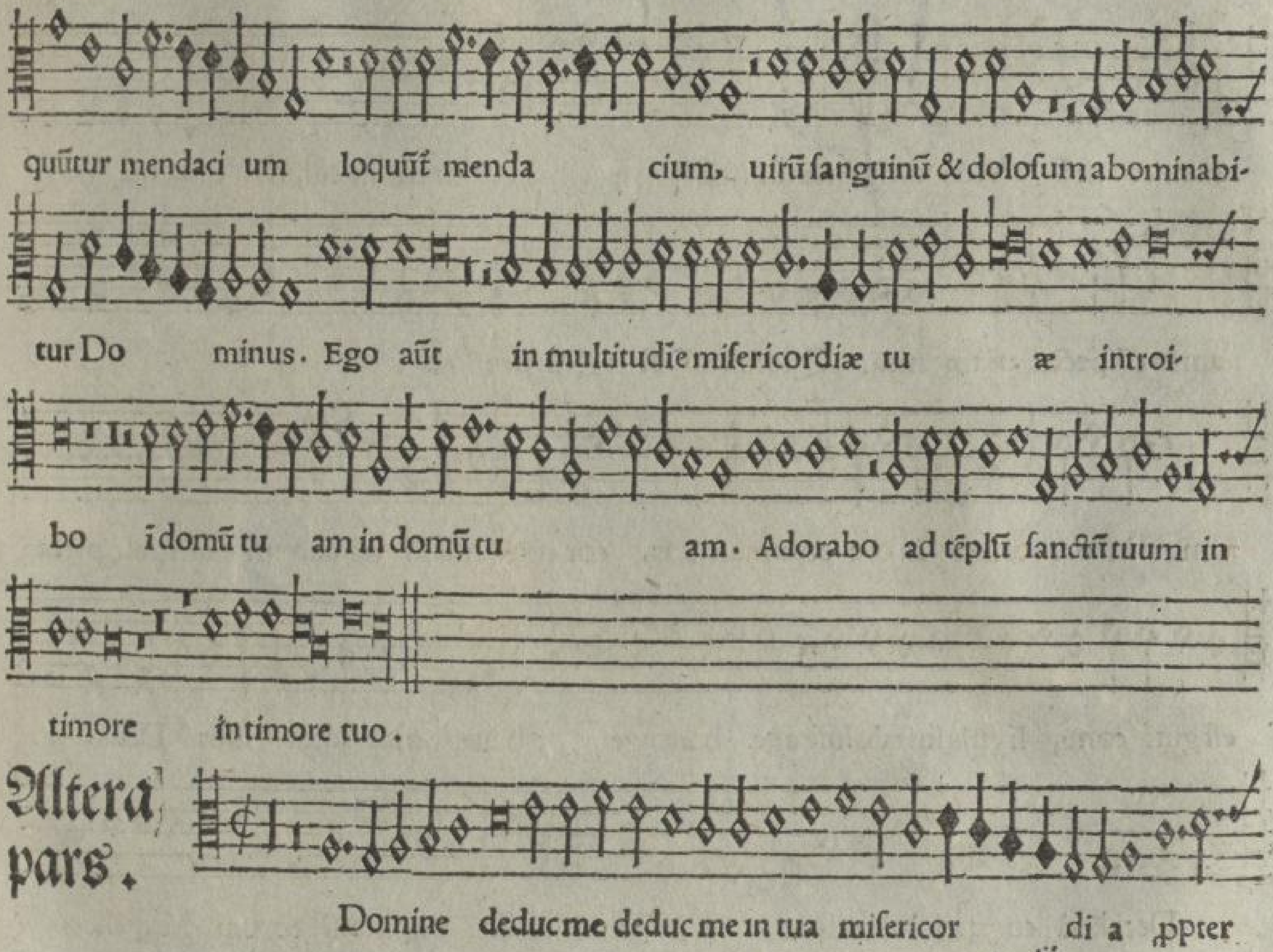
quũtur mendaci um loquũt menda cium, uirũ ſanguinũ & doloſum abominabi-
tur Do minus. Ego aũt in multitudĩe miſericordiæ tu æ introi-
bo ĩ domũ tu am in domũ tu am. Adorabo ad tẽplũ ſanctũ tuum in
timore in timore tuo.
Altera pars.
Domine deduc me deduc me in tua miſericor di a ꝓpter

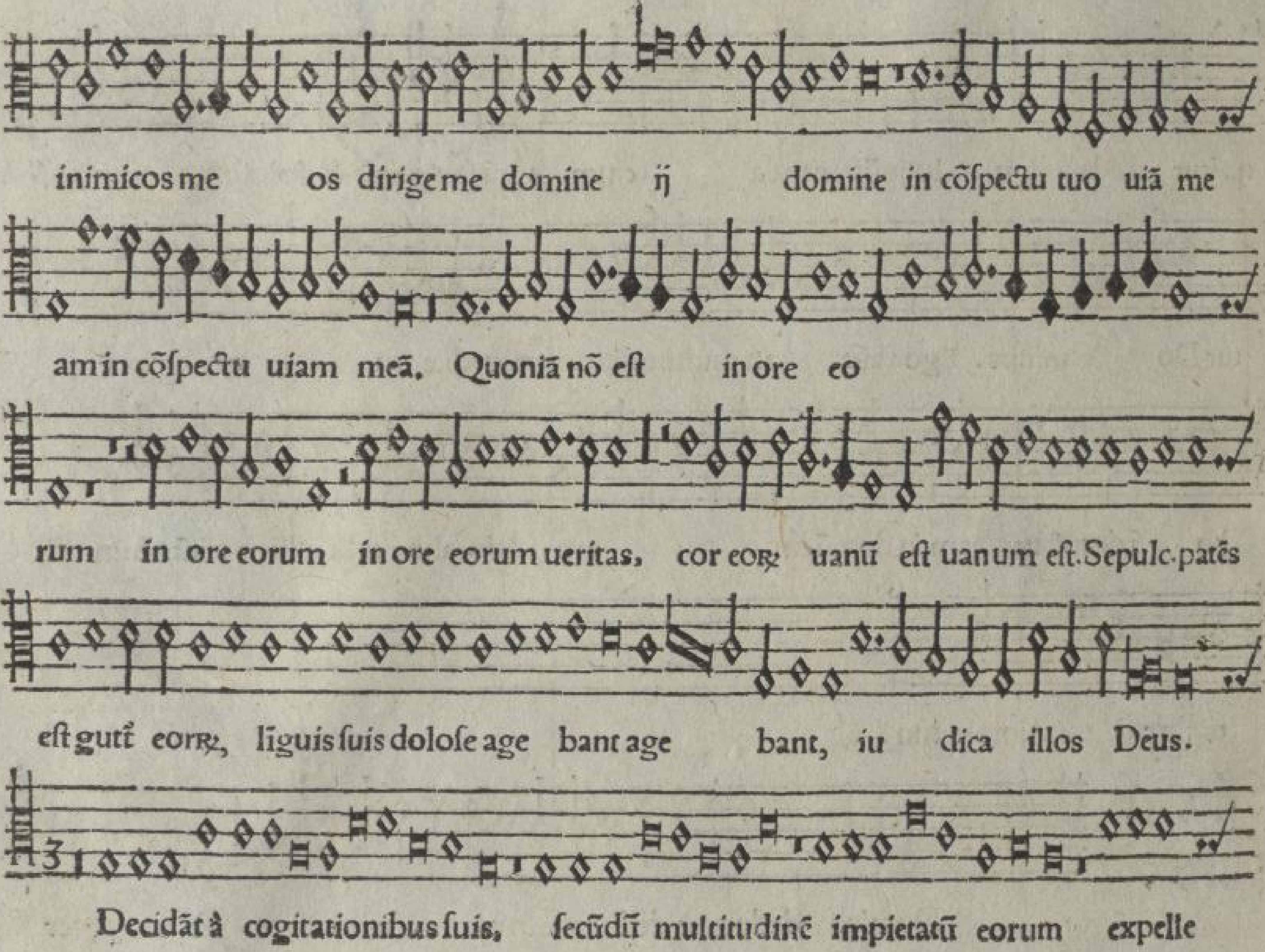
inimicos me os dirige me domine ỹ domine in cõſpectu tuo uiã me
am in cõſpectu uiam meã. Quoniã nõ eſt in ore eo
rum in ore eorum in ore eorum ueritas, cor eoꝝ uanũ eſt uanum eſt. Sepulc. patẽs
eſt gutt̃ eorꝝ, lĩguis ſuis doloſe age bant age bant, iu dica illos Deus.
Decidãt à cogitationibus ſuis, ſecũdũ multitudinẽ impietatũ eorum expelle

eos q̃niam irritauerũt te domi ne. Et lætẽt oẽs q ſperãt ĩ te, in æternum
exultabunt & habitabis & habitabis in eis. Et glor iabuntur in te omnes q dili
gũt nomẽ tuum ij q̃niam tu bñdices iuſto. Dñe ut ſcuto Dñe ut ſcuto bonæ
uoluntatis tu æ coronaſti nos coronaſti nos coro naſti
nos nos coronaſti nos.

vi. ¶Domine ne in furore. Pſal. vi. Ioſquin du Prees.

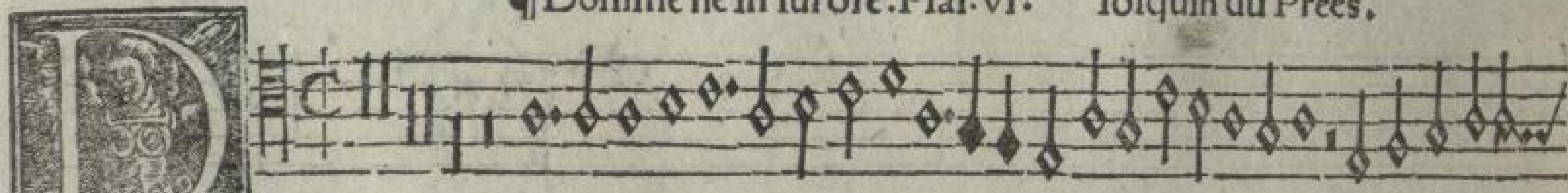

Omine ne in furore tu o arguas me, neqꝫ in ira

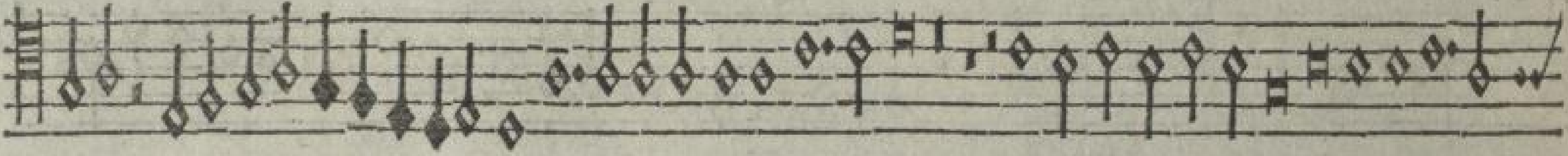

tua corripias me. Miſerere mei Domine q̊niam infirmꝰ ſum, ſana me Domi

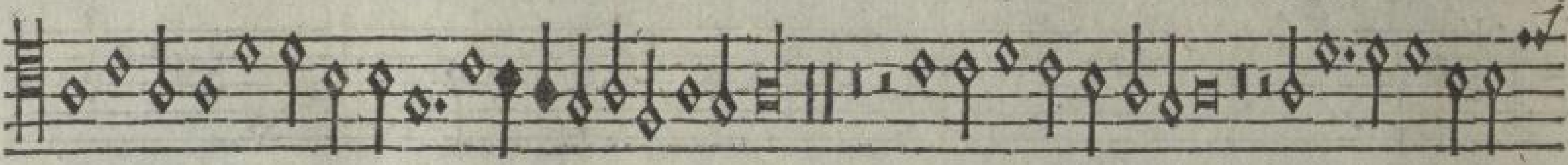

ne quoniā cōturbata ſunt oſ ſa me a ſed tu Dn̄e uſqꝫquo. Cōuertere Domi

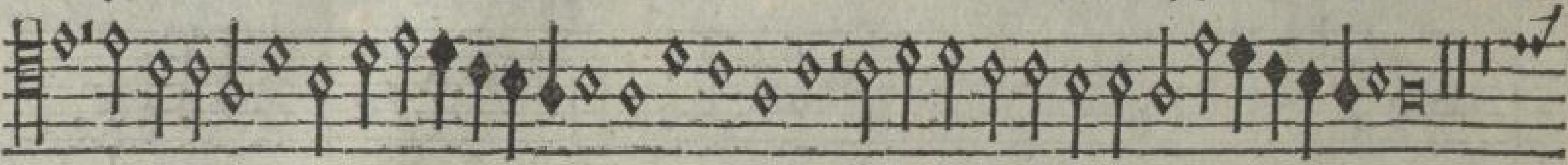

ne & eripe animā me am, ſaluū me fac ꝓpt̄ miſericordiam tu am.

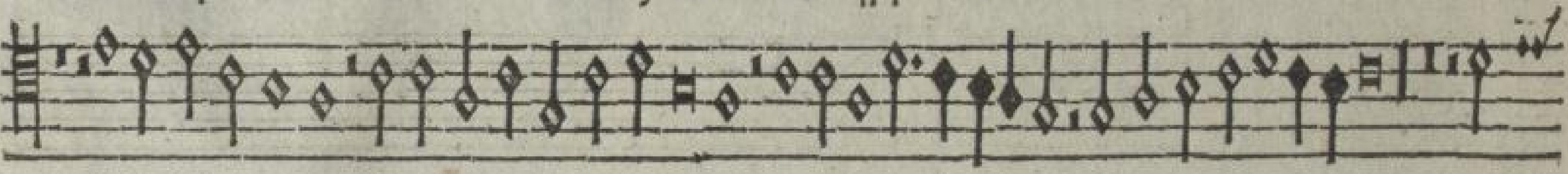

in inferno aūt qs confitebitur tibi? Labora ui in gemitu me o, ſtra

tum me um ri gabo.
Secūda pars.
Turbatꝰ eſt à furo re oculus me us, in
ueterauí ínter oẽs ínimícos meos. Diſcedite à me oẽs quí operamíní íní
quítatem. Exaudíuit Dn̄s ij deprecationem meam. Domí
nus oratíonem meā ſuſcepit. Erubeſcāt & cōturben tur uehemēter ij

oẽs inimici mei cõuertãtur & erube ſcant ualde uelociter ualde uelo citer.

VII. Domine Dñs noſter. Pſal. viij. Ioh. Mouton.

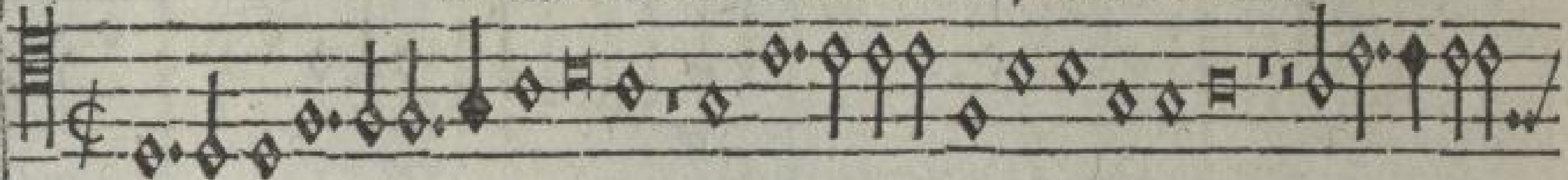

DOmine Dominus noſter, q̃ admirabile eſt nomẽ tuum ij

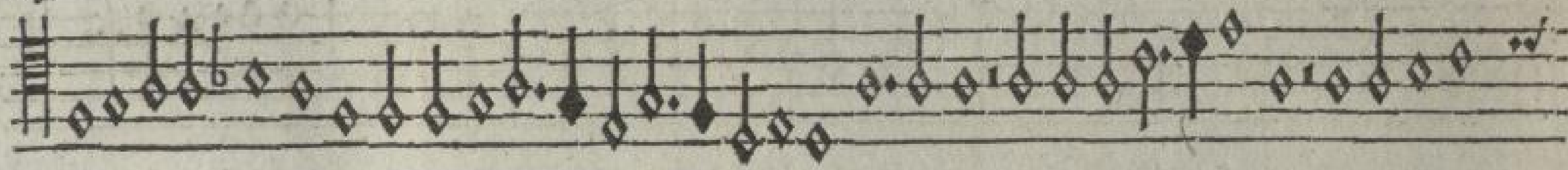

in uniuerſa ter ra. Quoniã eleuata eſt eleuata

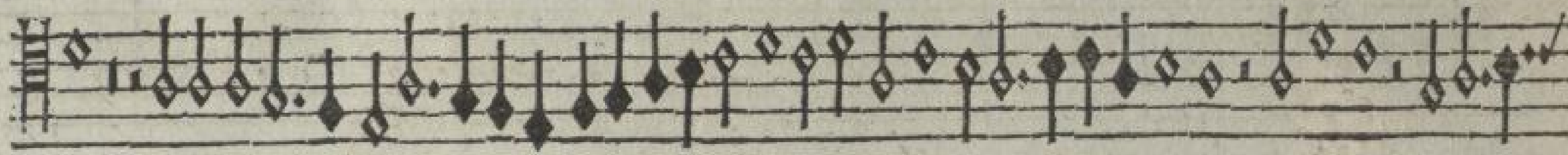

eſt magnificentia tu a ſuper cœlos. Ex ore infan-

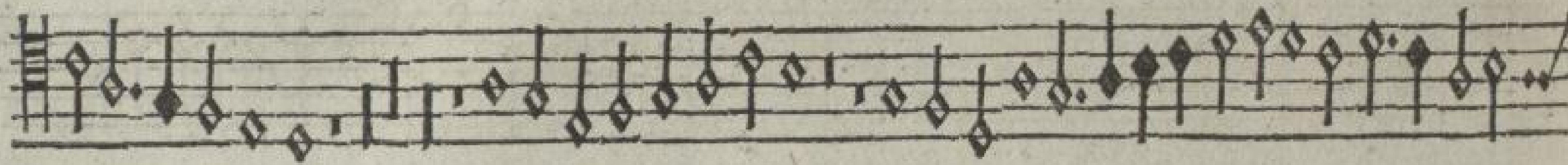

tium ꝓpter inimicos tuos ut deſtruas ini mi-

cum & ulto rem ij Quoniã uidebo cœ los
opera digito rum tuo rum Lunã & ſtellas ij q̃ tu funda
ſti Lunã & ſtellas ij q̃ tu funda ſti .
Secũda pars.
Quid ẽ homo q̃ memor es e ius, aut fili us hominis quoniam
ui ſi tas eum, minui ſti eum paulò minus ab angelis, gloria
d ij

& honore coronaſti eum,& conſtituiſti eum e um ſuꝑ opera manu
um tuarum. Oĩa ſubie ciſti ſub pedibꝰ eius, oues & boues inſuꝑ peco=
ra cam pi Volucres cœli & piſces maris ꝗ perambulãt ſemitas maris. Domine
dominus noſter ꝙ̃ admirabile eſt nomẽ tuũ ij in
uniuerſa ter ra.

I
N Dño confido tranſmigra in montẽ ſicut paſ=
ſer. Quoniã ecce peccatores intenderũt arcum parauerũt ſagit=
tas ſagittas ſuas ĩ pharetra ſu a, ut ſagittẽt in obſcuro rectos corde, q̃niam q̃ ꝑ
feciſti deſtruxerũt. iuſtus autem quid fe cit, Dñs in tem-
plo ſancto ſuo, Dominꝰ ĩ cœ lo ſe des eius.

VIII.

Altera pars.

Oculi eius in paupem reſpiciũt, palpebræ e-
eius interrogant fi lios ho minũ, q autem diligit ini-
quitatem, odit animã ſuam odit animã ſuam
pluit pluit ſuꝑ peccato res laque os ig
nis, ſulphur & ſpiritus procellarũ pars calicis eorũ quoniã iuſtus dominus &

Vſquequo Domine. Pſal. xiȷ̈. Ioſquin du Prees. IX.

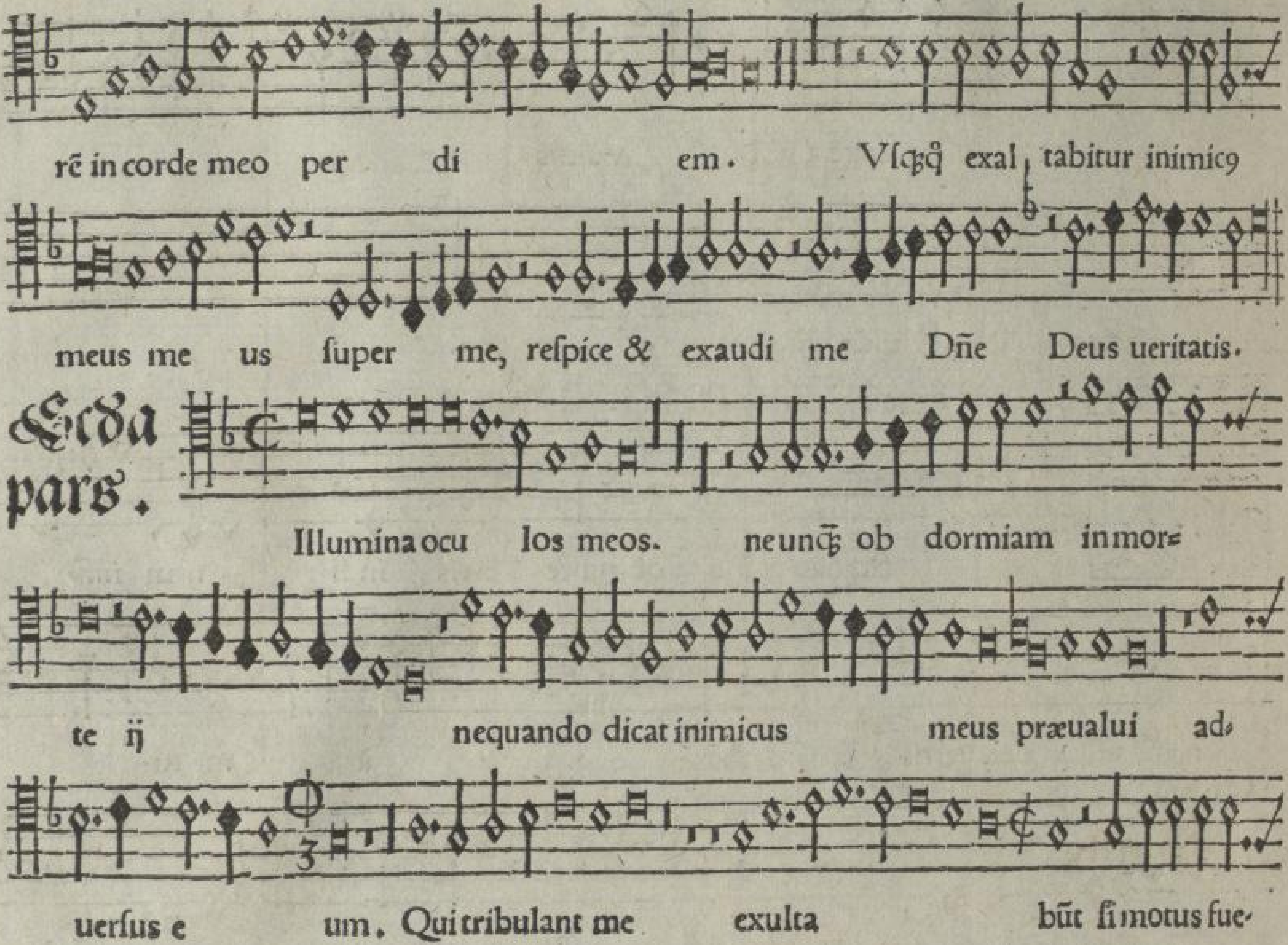
rẽ in corde meo per di em. Vſqꝫ q̊ exal tabitur inimicꝰ
meus me us ſuper me, reſpice & exaudi me Dñe Deus ueritatis.
Scda pars.
Illumina ocu los meos. ne unqꝫ ob dormiam in mor=
te ij nequando dicat inimicus meus præualui ad,
uerſus e um. Qui tribulant me exulta bũt ſi motus fue-

ro, ego autem in miſericordia tu æ ſpe ra ui.
Exultauit ij cor me um in ſalu tari tuo, can-
tabo Do mino q̨ bona tribuit mihi mi hi, & pſallã noĩ Dñi
altiſſi mi. Vſq; quo Dñe obli
uiſce ris in fi- nem?

¶Domine quis habitabit. Pſal. xiiij. Claudin:

x.

non accepit aduerſus ꝓximos ſu os.
Sc̃da pars.
Timẽtes aũt Dñm glori ficat, q iurat proximo ſu-
o & nõ decipit, q pecuniã ſu am nõ dedit ad uſuram, & munera ſup in=
nocentẽ nõ accepit, q facit hæc nõ mouebit̃ in æter num.
qui facit hæc ij nõ mouebit̃ in æter num.

XI. ¶Conſerua me Domine. Pſal. xv.

num eorum eo rum . ꝑ labia me a .
Secđa pars .
Dñs pars hæreditatis me æ & calicis me i, tu es ꝗ re=
ſtitues hæreditatẽ meã mihi . Funes ceciderũt mihi in præclaris, etenim hæreditas me=
a p̄clara eſt mi hi p̄clara eſt mi hi . Benedicã Dominũ qui tribu=
it mihi ꝗ tribuit mihi intelle ctum ꝗ tribuit mihi intelle ctum, inſuper ad no

ctem inſup ad noctem increpuerunt me increpuerunt me renes me i.
XII.
Cœli enarrant. Pſal. xviij.
Oeli enarrant gloriam De i, Dies di e i eructat uer-
bum & nox nocti indicat ſcien ciam lo-
quelæ neq; ſermones quorum non audi antur uoces e orum. In
omnē ter ram exiuit ſonus e orum & in fi-

nes orbis terræ uerba eorum uerba eo rum. In ſole poſuit taber
na culum ſuum & ipſe tanqꝫ ſponſus procedẽs de thala mo ſuo, ad cur-
rendã ui am & occurſus eius uſqꝫ ad ſummũ eiꝰ, nec eſt
q̨ abſcondat à calore e ius à calore e ius.
Secũda pars.
Lex Dñi immaculata cõuertẽs animas cõuertẽs animas.

teſtimonium Dñi fidele, ſapientiam p̄ſtans paruulis. Iuſticiæ Do-
mini illuminans o culos, iudicia Domini deſiderabi-
lia ſuper aurũ & lapidem precioſum multum, & dulciora ſuꝑ mel & fa-
uum. Etenim ſeruꝰ tu us in cuſtodiendis il-
lis il lis retributio mul ta retributio mul ta.

Tertia pars.

f

XIII.

& meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper. Dñe adiutor Domine
adiutor meꝰ & redemptor meus & redẽptor meus.
Exaudiat te Dñs. Pſal. xix. Richafort.
E
Xaudiat te Dominus exaudiat te Dominus in
die tribulatio nis, protegat te nomen Dei Iacob
mittat tibi auxili um auxilium de ſan cto, & de Sion tueatur

te & de Sion tuea tur te. Memor ſit oīs ſacriſi
cij tu i ij &holocauſtū tuū pīgue ſi-
at, tribuat tibi ſecundum cor tuum, & omne conſi lium con fir met, læ=
tabimur in ſalutari tuo lætabimur in ſalutari tu o, & ī nomine De-
i & in nomine Dei noſtri magnificabimur magnificabimur
ſ ij

Secũda pars.
Impleat Dominꝰ oẽs petitiones tuas, omnes petici-
ones tuas, Nũc cognoui q̃niã ſaluũ fecit Dominus
Chriſtũ ſu um Dominus Chriſtũ ſuum. Exaudiat exaudiat il-
lum de cœlo ſancto ſuo, ij in potentatibus ſalus
dexteræ e eius ſalꝰ dexteræ dexteræ eius. ij

Hi in cur ribus, & hi in equis hi in curribꝰ cur:
ribus & hi in e quis, nos autem nos au-
tem in nomine Dei noſtri inuocabimus. ij ipſi obligati
ſunt ipſi obligati ſunt, ij & ceciderũt & ceciderũt, nos au=
tem ſurreximꝰ & erecti ſumus, & erecti ſumus. Domine Dñe ſaluũ fac regem, Domi-

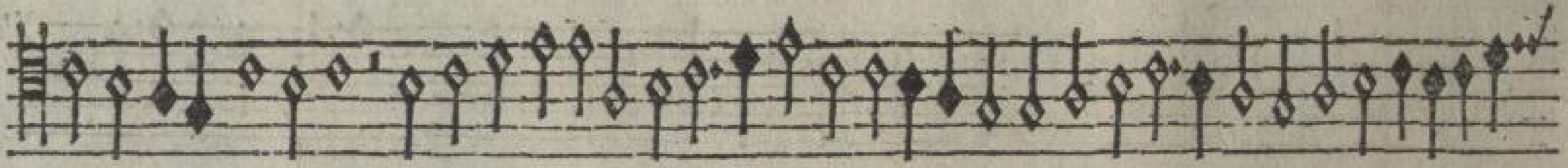

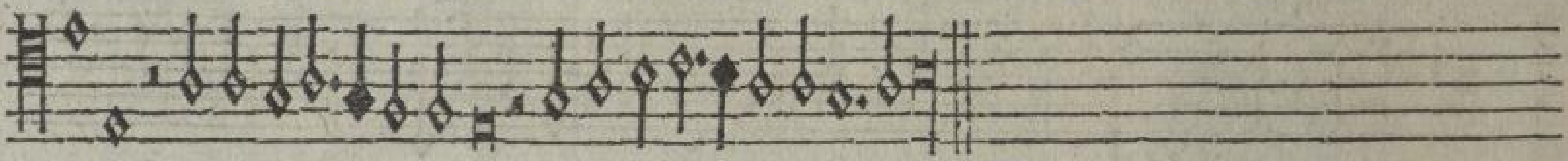

¶Domini eſt terra. Pſal. xxiiĳ. Claudin.

XIIII. D

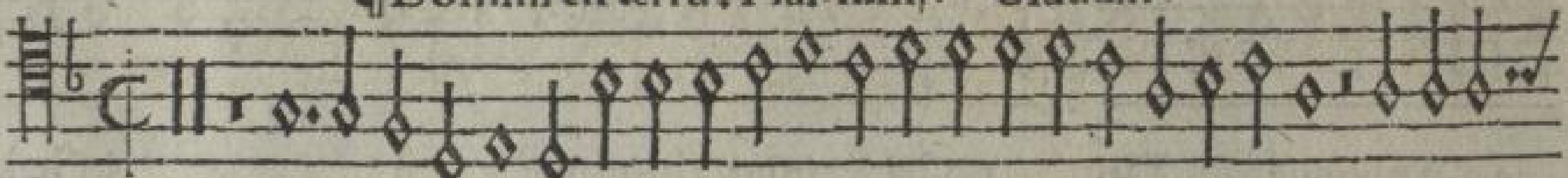

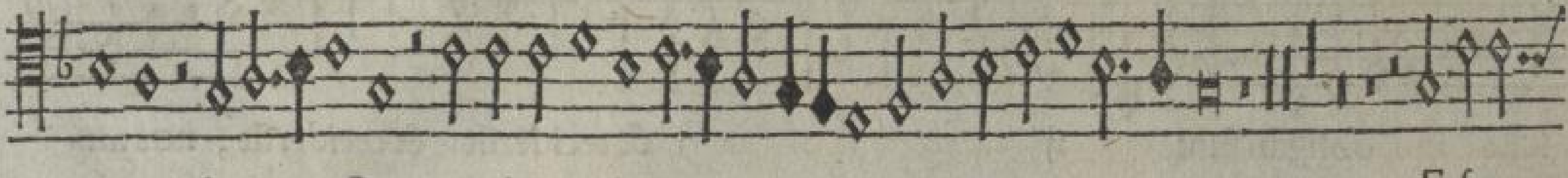

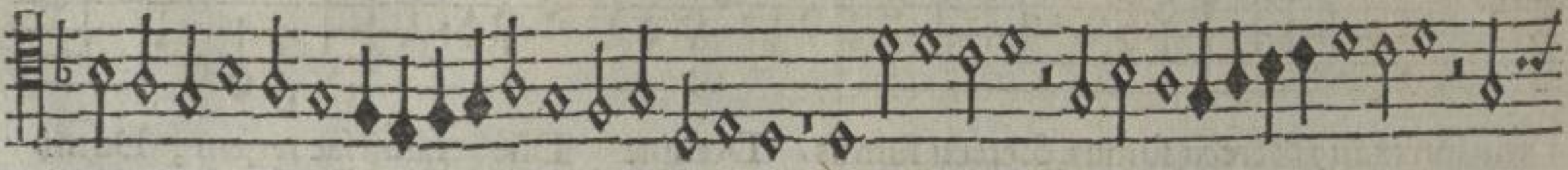

mõtem Dñi: aut qs ſtabit in loco ſancto e ius: Innocẽs manibus, &
mũdo cor de, & mũdo corde, q̃ nõ accepit ĩ uano animã ſuam, nec iu-
rauit in dolo ꝓximo ſu o. Hic accipiet benedictionem à Do mi-
no Domino & miſericordiã & miſericordiam à Deo ſalutari ſu-
o ſalutari ſuo.

Secūda pars.
Hæc eſt generatio quærentiū Do minum, quærētium faciem De-
i Ia cob. Attollite portas principes ueſtras, & introibit rex glori-
æ. Quis eſt iſte rex gloriæ? Attollite portas principes ueſtras & introi-
bit rex gloriæ. Quis eſt iſte rex gloriæ? Dn̄s uirtutū ipſe eſt rex glo-
riæ? Dn̄s uirtutū ipſe eſt iſte rex glo riæ.

¶ Ad te Dñe leuaui animam meam . Pſal. xxiiij .

XV:

ſerationum tuarum q̃ à ſe culo ſunt. Delicta iuuentutis me-
æ, me æ, & ignorantias meas ne memineris Domi-
ne, ſecundũ miſericordiam tuam. Memẽto mei, ꝓpter bonitatem tuam Domine.
Secũda pars.
Dulcis & rectus Dñs, ꝓpt hoc legẽ dabit delinquẽtibꝰ in uia.
docebit mites uias ſuas, ſu as.

B

miſericordia & ueritas, requirentibꝰ teſtamētū eius, & teſtimonia eius. propi-
ciaberis peccato me o, multū eſt enim. Qui ti met Do-
mi nū quam ele git. Anima eius in bonis demorabitur, &
ſemen eius hæredita bit ter ram. Firmamētū eſt Dn̄s timentibꝰ eum. &
teſtamētū ipſius ut manifeſtetur il lis, Oculi me i ſemp̱ ad
g n̄

Domi num. Qm̄ ip ſe euellet de laqueo pedes meos pedes me-
os me os.
Tertia pars.
Reſpice in me, & miſerere mei, quia unicus ego, multipli-
catæ ſunt, de neceſſitatibus meis erue me, erue me. Vide humilitatem meã & labo-
rem me um, & dimitte uniuerſa delicta me a. Reſpice inimicos meos,

quoniam multiplica ti ſunt, & odio iniquo ode runt me . Cuſtodi animã meam, &
e
ru e
me, nõ erubeſcã, q̃niam ſperaui in te. Innocẽtes & recti adhæſerũt mi-
hi, quia ſu ſti nu i te. Libera Deus Iſ
ra-
el ex omnibus tribulationibus ſu is. Gloria patri & filio & ſpiritui ſancto. Sicut

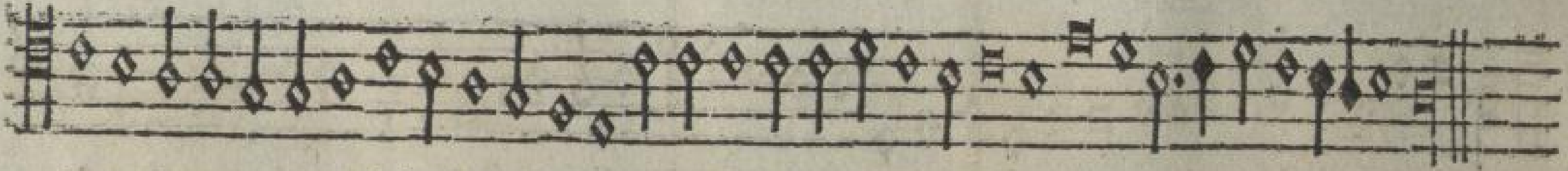

erat in principio & nūc & ſemper, & in ſecula ſeculorum A men.

XVI. ¶ In te Domine ſperaui. Pſal. xxx.

IN te Dñe ſperaui, nō cōfundar ī æ ternū. Inclina ad me au-

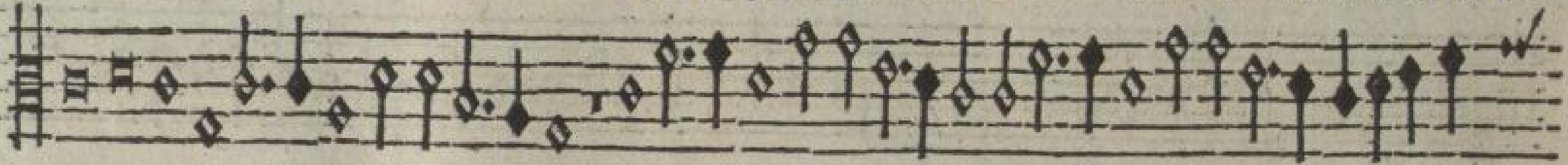

rem tuā, accelera ut eruas me, accelera ut eruas me, accelera ut eruas

me. & in domū re fugij. Quoniā fortitudo mea, & refugi-

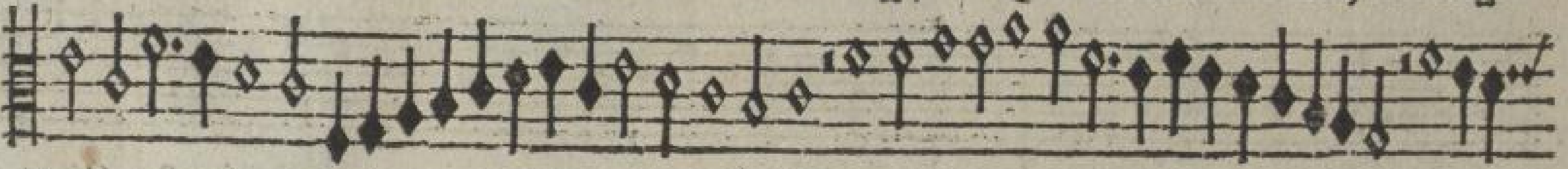

um meum es es tu, & ꝓpt nomē tu um de-

duces me, &enu tries & enutri es me. Educes me de laque=
o quem abſcõde rũt mihi, In manus tuas Dñe cõmẽdo ſpiritũ
me um, redemiſti me Domine Deꝰ ueri tatis, Deꝰ uerita tis.
Secũda pars.
Quoniã reſpexit humilitatem meam, ſalua ſti de
neceſſitatibus meis me is. Infirmata eſt in paupertate in

pauꝑtate uirtus me a, ij & oſſa mea conturba-
ta ſunt, & à perſequentibꝰ me. Diligite Dominũ om-
nes ſancti eius eius requi ret, & retribuet facien-
tibus ſuper biã. Et cõfortetur cor ueſtrum, oẽs q̃ ſpera-
tis in Do mi no. Gloria patri & filio, Sicut erat & in

ſecula ſeculo rū·Amen.
¶Beati quorū. Pſal. xxxi. quinq; uocibus.
Ioſquin de Prees.
B
Eatus uir cui non imputauit Dn̄s peccatū, nec eſt in ſpi-
ritu eius do lus. Quoniā tacui, inueterauerunt oſſa mea, dū clamarē to-
ta die dū clamarē tota die. Quoniā die ac nocte grauata eſt ſuper me manus tua,
dū cōſigitur ſpina: Dixi cōfitebor aduerſum me iniuſticiam meā Domino, &

tu remiſiſti impietatem peccati me i. Pro hac orabit ad te omnis ſanctꝰ in
tempore oportuno oportuno oportuno:
Secũda pars.
Verũtamẽ in diluuio aquarũ multarum ad eũ non approxi-
ma bunt, approxi mabunt. Tu es refugium meum quæ circunde dit
me, circunde dit me, exultatio me a, erue me à circundanti bus me. Intel-

lectũ tibi da bo, & inſtruam te in uia hac qua gradíeris, firmabo ſuper
te oculos firmabo ſuper te oculos meos. Nolite fieri ſicut equus & mul9
qbus nõ eſt itellectus.
Tertia pars.
In chamo & freno maxillas eorũ cõſtringe, q nõ ap.pximant
ad te. Multa flagella peccatoris, ſperãtẽ autẽ in Dño, miſericordia
h ij

a circun da bit. Lætamini in Dño & exul tate iuſti, & gloriami-
ni oēs re cti cor de re cti cor de.
¶Benedicā Dñm in omni temp. Pſal. xxxiij. Quinqꝫ uoc. T. Stoltzer.
XVIII.
S
Emꝑ laus eius in ore me o.
ij Magnificate Dñm me cum, & exultemꝰ no-
men eiꝰ in id ipſum. Exquiſiui Dñm, & exaudiuit me, & ex omnibꝰ tribulati-

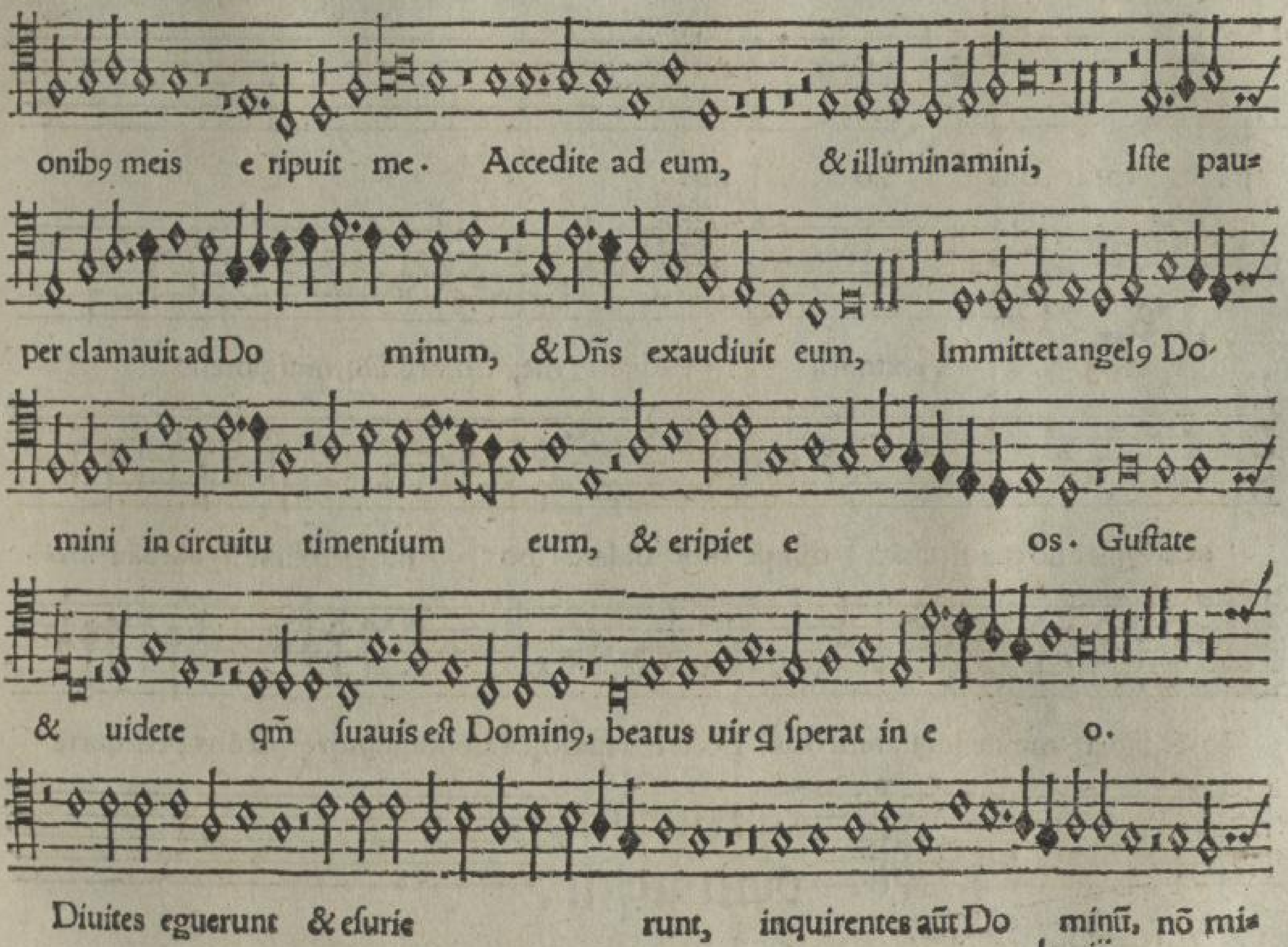
onib9 meis e ripuit me. Accedite ad eum, & illuminamini, Iſte pau-
per clamauit ad Do minum, & Dñs exaudiuit eum, Immittet angel9 Do-
mini in circuitu timentium eum, & eripiet e os. Guſtate
& uidete qm̃ ſuauis eſt Domin9, beatus uir q ſperat in e o.
Diuites eguerunt & eſurie runt, inquirentes aũt Do minũ, nõ mi-

nu entur omni bo no.
Secūda pars.
Venite filij audite me, timorē Domini docebo
uos. Quis ē hō q uult uitā: diligit dies uidere bo nos: Prohibe liguā tuā à ma-
lo, & labia tua ne loquantur dolū. Diuerte à malo, & fac bonū, ingre pacē et persequere
e am e am.
Tertia pars obmuteſcit.

Quarta pars.

Clamauerũt iuſti, & Dñs exaudiuit eos, & ex õnibꝰ tribulati=
nibꝰ eorum liberauit e os. Iuxta eſt Dñs his
q tribulato ſunt corde, & humiles ſpiritu ſalua bit. cuſtodit Domi
nus omnia oſſa eorum, unum ex his non conteretur. Mors pctõrũ peſſima, & q o=
derũt iuſtũ deliquẽt. Redimet Dñs animas ſeruorum ſuorũ, & nõ deliquẽt omnes

XIX.

qui ſperant in e o. Gloria pa tri & filio, et ſpiritui ſancto. Sicut e-
rat in principio et nũc et ſemꝑ, et in ſecula ſeculorum, Amē, ſeculorum Amē.
¶Domine ne in furore. Pſal.xxxvij. Ioſquin.
D Omine ne in furore tuo arguas me arguas me,
ij neqꝫ in ira tu a neqꝫ in ira tu a corripias me,
corripias me. Quoniã ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, ij

ij et confirmaſti ſuper me et confirmaſti ſup me manũ tu am.
Nõ eſt ſanitas in carne mea, à facie iræ tu-
æ, nõ eſt pax nõ ẽ pax oſſibus me is, à facie peccatorũ me-
orũ. Miſer factꝰ ſum, ij et curuatꝰ ſum uſqꝫ ĩ finem, tota die
ij ij cõtriſtatus ingredi e bar.

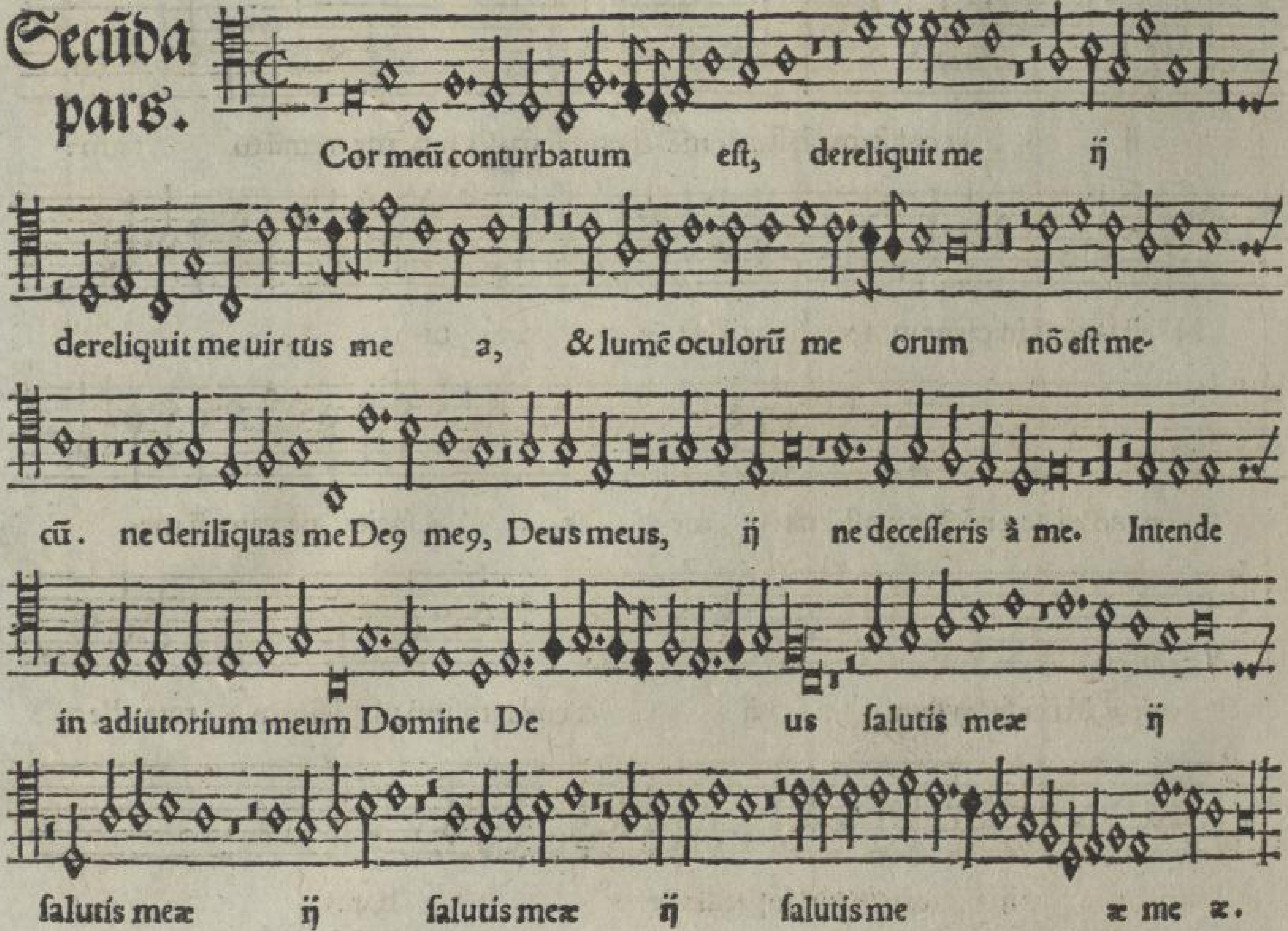
Secūda pars.
Cor meū conturbatum eſt, dereliquit me ij
dereliquit me uir tus me a, & lumē oculorū me orum nō eſt me-
cū. ne deriliquas me Deꝰ meꝰ, Deus meus, ij ne deceſſeris à me. Intende
in adiutorium meum Domine De us ſalutis meæ ij
ſalutis meæ ij ſalutis meæ ij ſalutis me æ me æ.

¶ Beatus uir qui intelligit ſup. Pſal. XL. Paulus VVueſt.

bi . Ego dixi, Domine miſerere me i, ſana animam meã, quia pec-
ca ui ti bi ti bi . dixerunt mala mi hi, quãdo mo-
rietur, & peribit nomẽ eius : Et ſi in grediebatur ut ui-
deret, uana loquebat̃ cor eius, cõgregabit iniquitatem ſi bi. Egredieba-
tur foras foras, & loquebatur in idipſum .

Secūda pars.

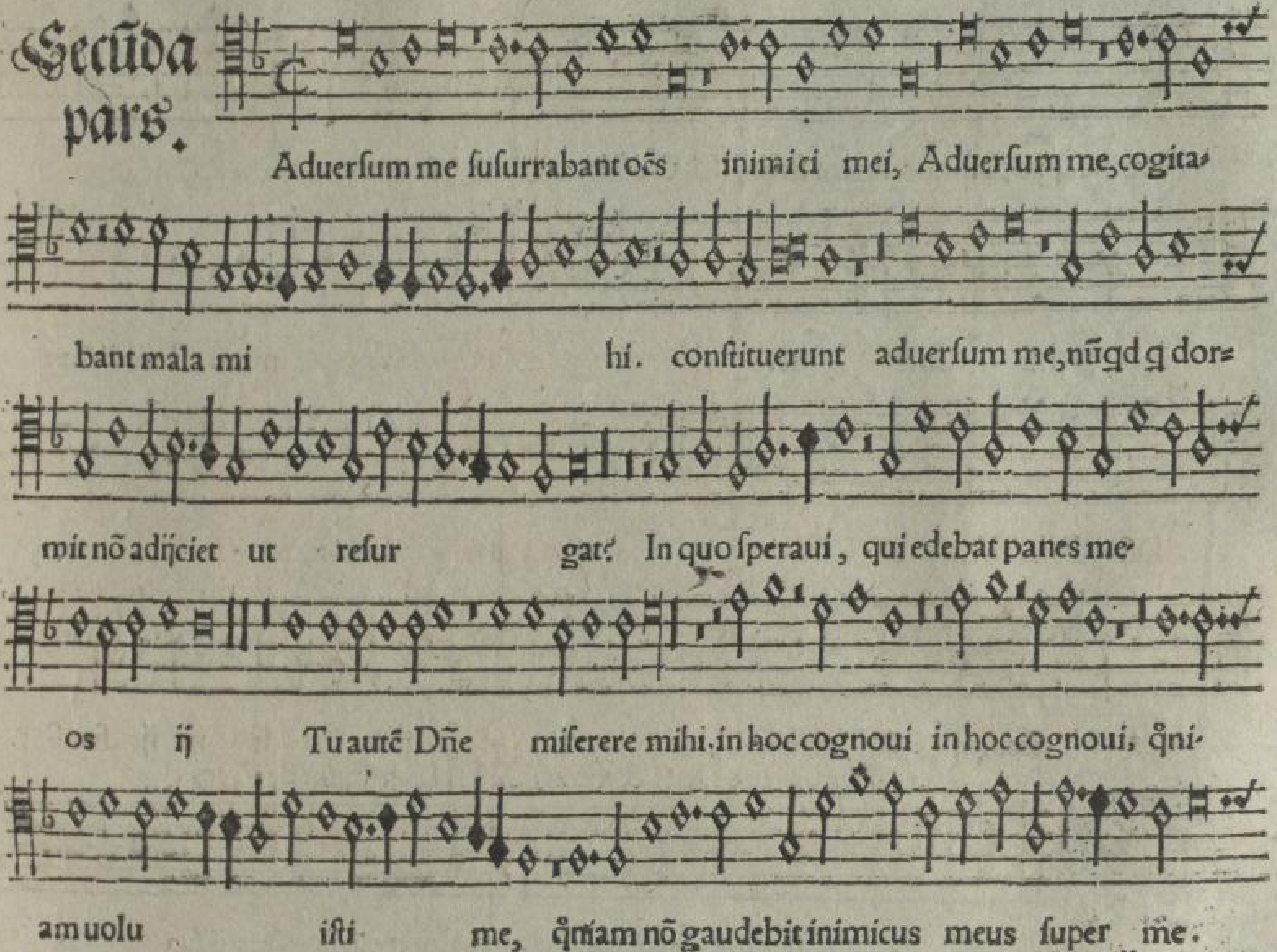
Aduerſum me ſuſurrabant oēs inimici mei, Aduerſum me, cogita-
bant mala mi hi. conſtituerunt aduerſum me, nūqd q dor=
mit nō adijciet ut reſur gat? In quo ſperaui, qui edebat panes me-
os ij Tu autē Dn̄e miſerere mihi. in hoc cognoui in hoc cognoui, q̄ni-
am uolu iſti me, q̄m̄am nō gaudebit inimicus meus ſuper me.

¶Iudica me Deus, & diſcer. XLII. Ioſquin de Prees.

XXI.

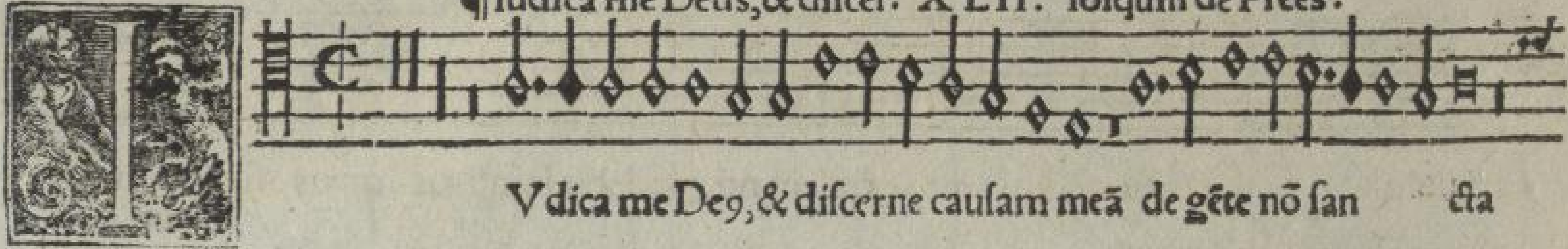

ab homine ini quo quia tu es Deꝰ fortitudo me a, qua
re me repuliſti, & quare triſtis ince do, dũ affligit me inimicus? Emitte lu-
cem tuam, & ueritatem tuam, ipſa me deduxerunt in mõtem
ſanctum tu um in tabernacula tua, in tabernacula tua.
Secũda pars.
Et introibo ad altare Dei, iuuentutem meam. Confitebor

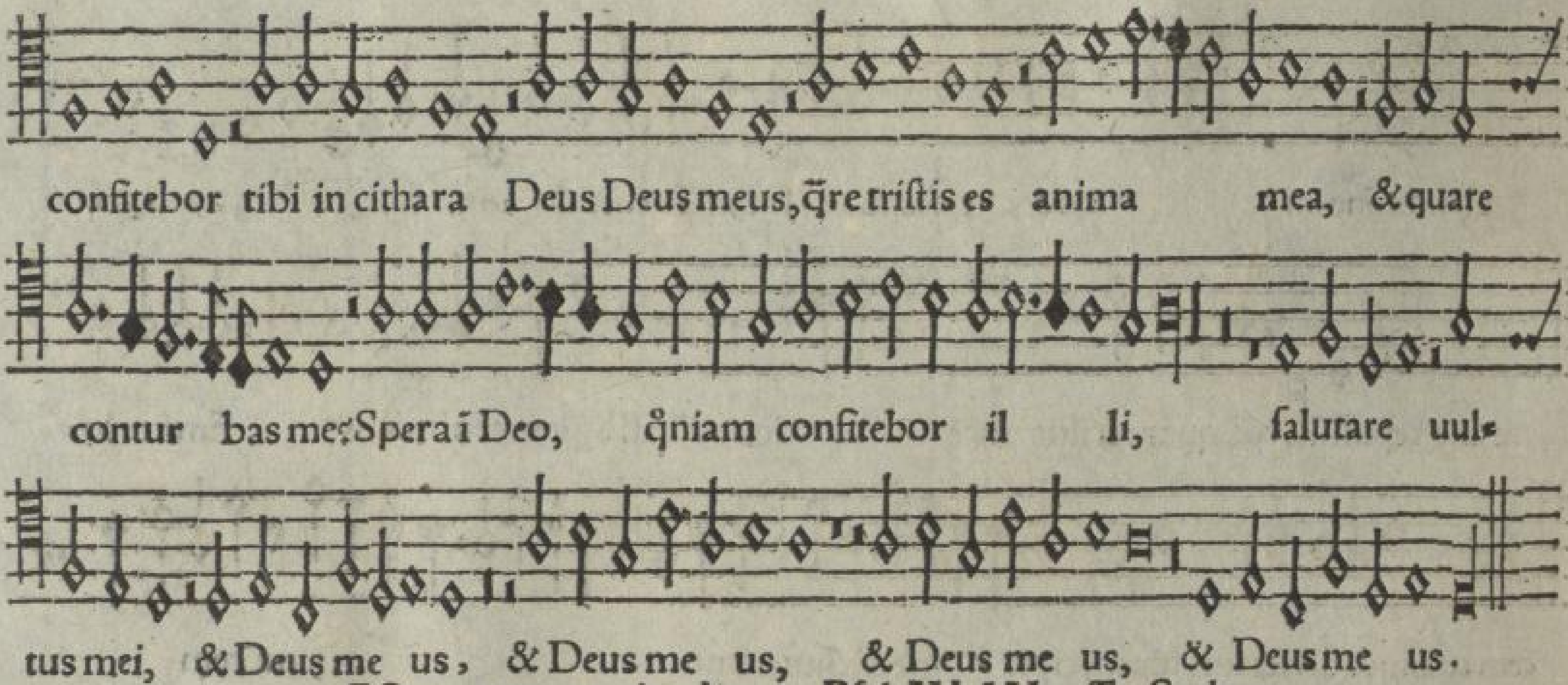

¶ Omnes gentes plaudite. Pſal. XLVI. T. Stoltzer.

XXII.

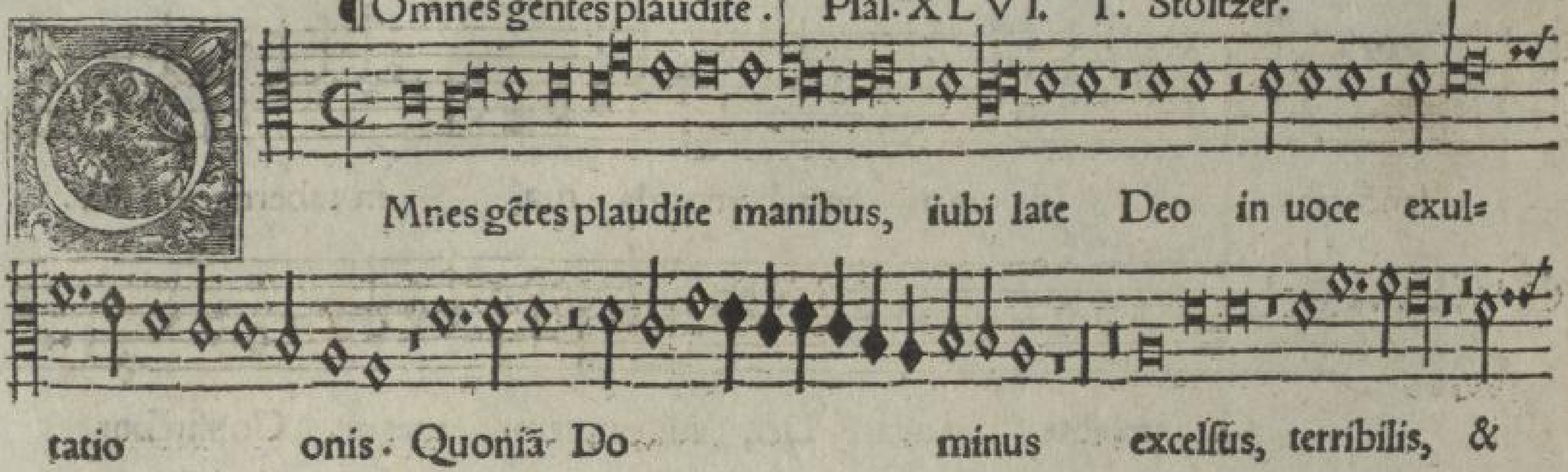

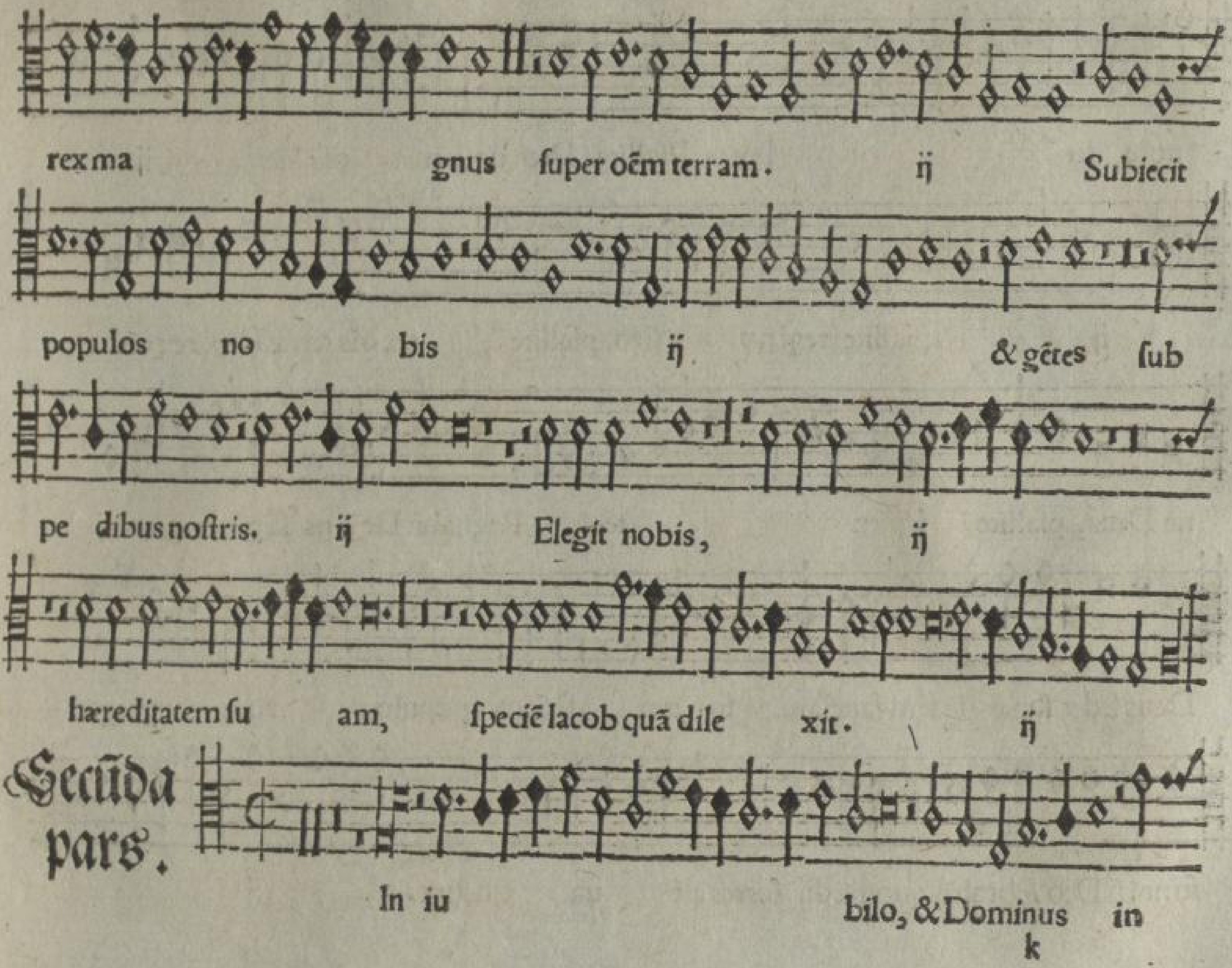
rex ma gnus ſuper oēm terram. ij Subiecit
populos no bis ij & gētes ſub
pe dibus noſtris. ij Elegit nobis, ij
hæreditatem ſu am, ſpeciē Iacob quā dile xit. ij
Secūda pars.
In iu bilo, & Dominus in
k

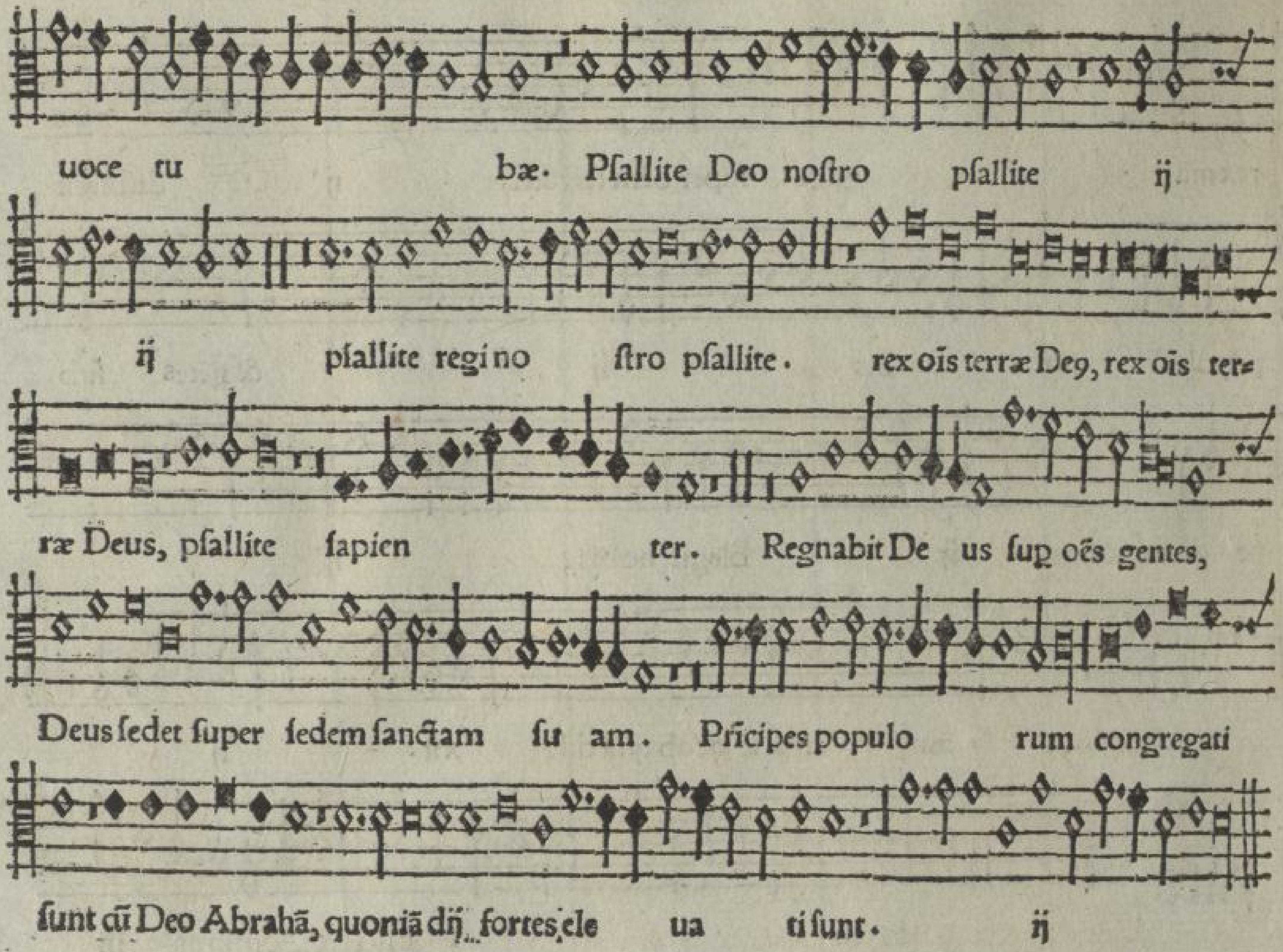
uoce tu bæ· Pſallite Deo noſtro pſallite ij.
ij pſallite regi no ſtro pſallite. rex oĩs terræ De9, rex oĩs ter=
ræ Deus, pſallite ſapien ter. Regnabit De us ſup oẽs gentes,
Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſu am. Pricipes populo rum congregati
ſunt cũ Deo Abrahã, quoniã dij fortes, ele ua ti ſunt. ij

¶Miſerere mei Deus, ſecund. Pſal. L. Iohan Mouthon.

XXIIII.

iniqtatibus con ceptus ſum, & in peccatis cōcepit me mat̃ me-
a. Auditui meo dabis gaudiũ & lætici-
am, & exulta būt oſ ſa humiliata: Auerte faciem tu-
am à peccatis meis, & oẽs iniquitates meas de le.
Secūda pars.
Cor mūdũ crea ī me Deꝰ, & ſpiritum re ctum innoua

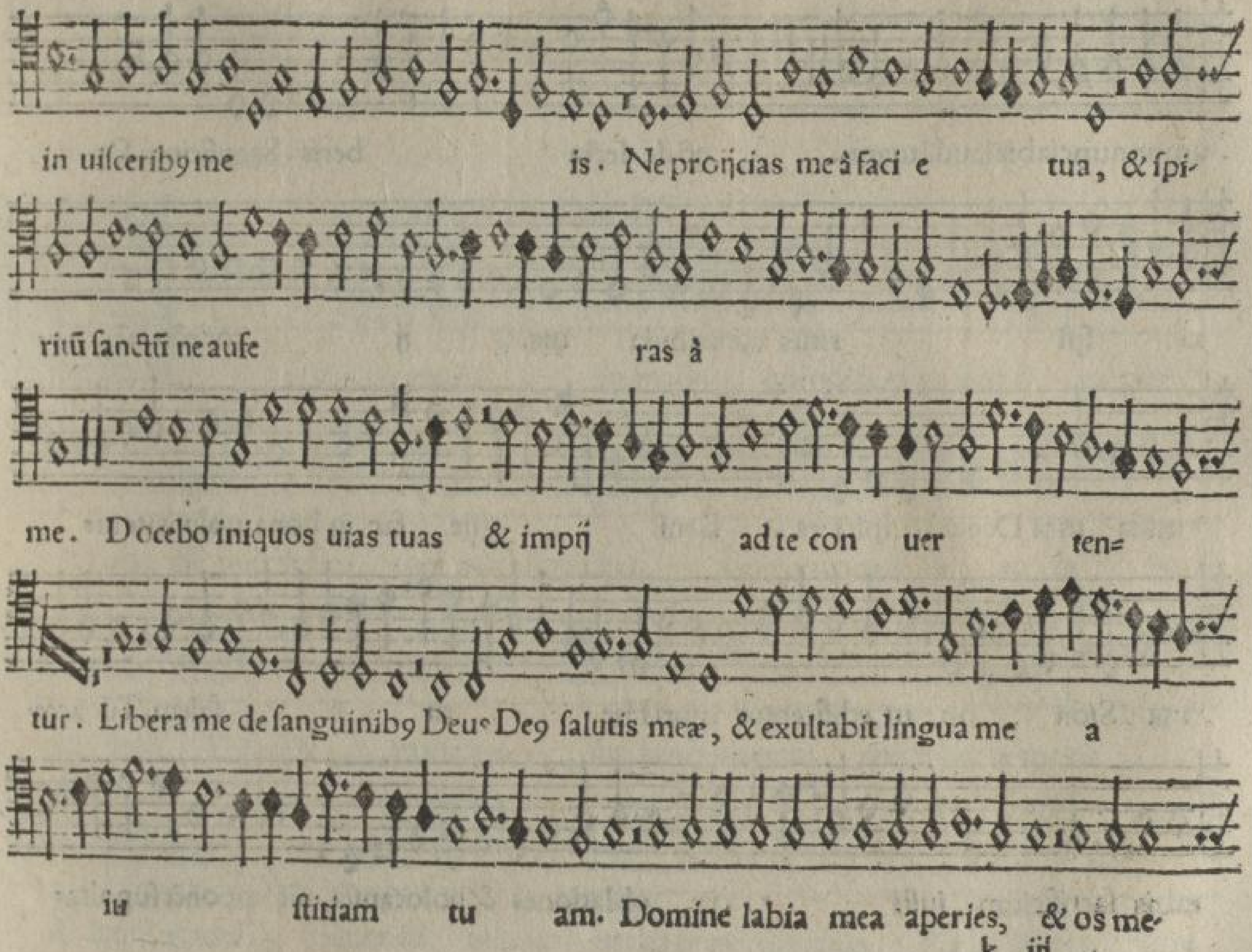
in uiſceribꝯ me is. Ne proijcias me à faci e tua, & ſpi-
ritũ ſanctũ ne auſe ras à
me. Docebo iniquos uias tuas & impij ad te con uer ten-
tur. Libera me de ſanguinibꝯ Deus Deꝯ ſalutis meæ, & exultabit lingua me a
iu ſtitiam tu am. Domine labia mea aperies, & os me-

um annunciabit laudẽ tuam . nõ de lecta beris . Sacrificium De-
o ſpi ritus contribula tus, ŋ cor cõtritũ & hu=
milia tum Deꝰ nõ deſpici es . Beni gne fac in bona uoluntate tu=
tua Sion on, ut edificentur muri Hie ru ſalem. Tũc acce-
tabis ſacrificium iuſti ciæ, oblationes & holocauſta, tũc imponẽt ſuꝑ alta=

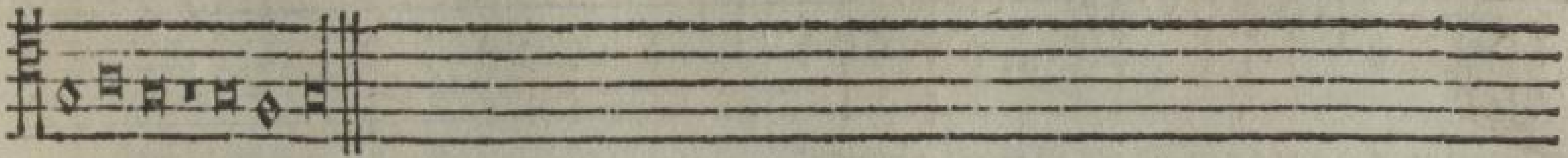

re tuum uitulos.

Quid gloriaris in malicia? Pſal. LI. XXIIII.

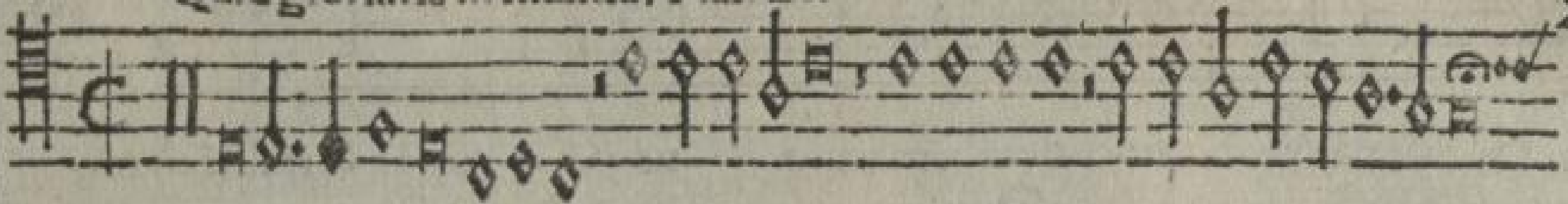

Q Vid gloriaris in malitia, qui potēs es in iniqui ta te?

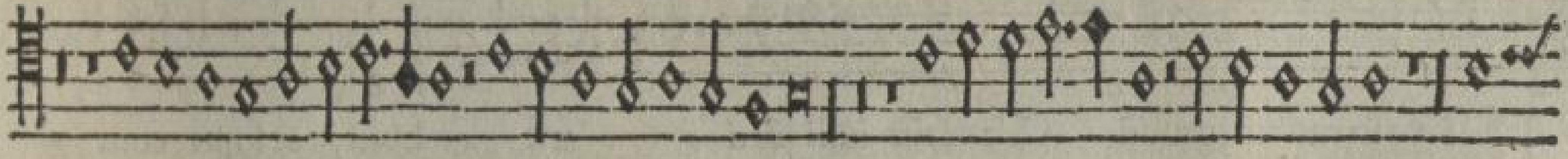

Tota die iniuſticiam cogitauit lingua tua, ſicut nouacula a cu ta fe-

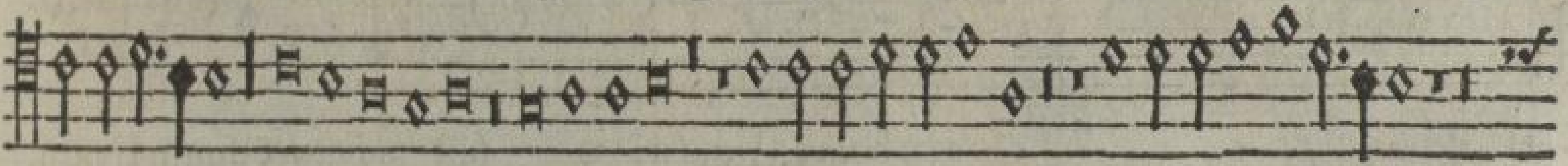

ciſti dolū. Dilexiſti maliciam ſup̱ benignitatem, iniquitatem magis

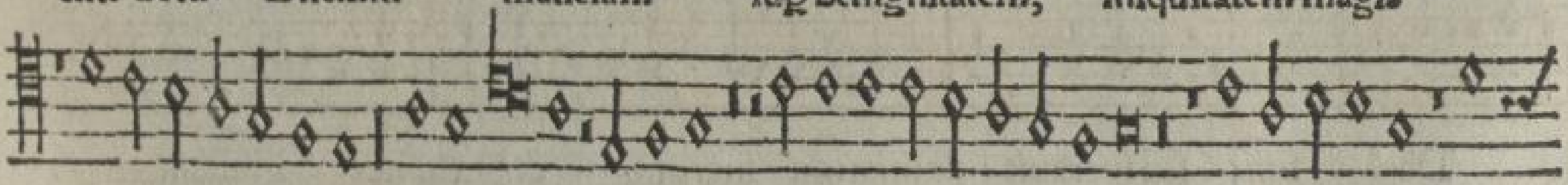

q̃ loqui æquitatē. Dilexiſti omnia uerba præcipitationis ligua doloſa, lin-

gua doloſa, ligua doloſa. Proptere a Deus deſtruet te in finem, euellet
te, & emigrabit te de tabernaculo tu o, & radicẽ tuam, ij
de terra ui uentiũ. Videbũt iuſti & ti me bunt, & ſuper eum
ri debũt, & di cẽt; ecce homo, qui nõ po ſuit adiutorẽ ſuum Deum,
De um, ſed ſperauit diuitiarum ſuarum, & præualuit in uanitate

ſua. Ego autẽ ſicut oliua fructifera in domo Dei, in domo Dei, ſperaui in
miſe ricordia in æter num, & in ſeculum ſeculi. Confitebor ti-
bi in ſeculum quia feciſti, & expectabo nomen tuum quoniã bonũ eſt, in cõſpectu
ſanctorũ ij tuorum ſancto rum.
Quid gloriaris in malicia?

XXV.

Primꝰ Tenor.

¶Deus in nomine tuo. Pſal. LIII. Quinq; uoc. Adrianus VVillart.

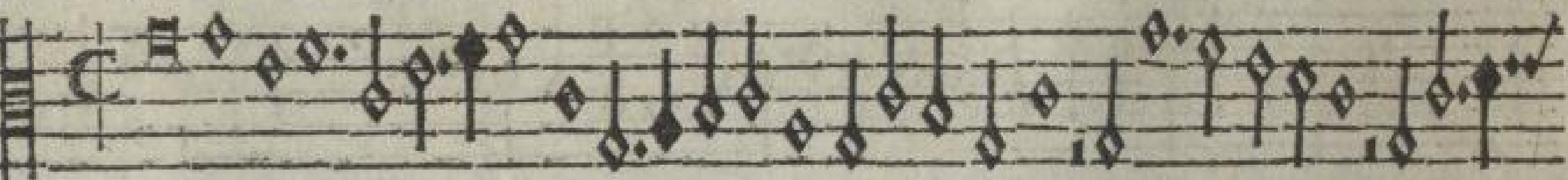

DEus in nomine tuo in noie tuo ſaluũ me fac, in nomine in nomi=

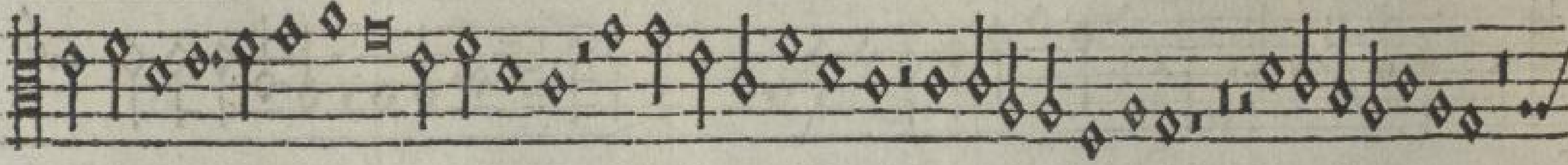

ne tuo ſaluum me fac, & in uirtute tua ij ij

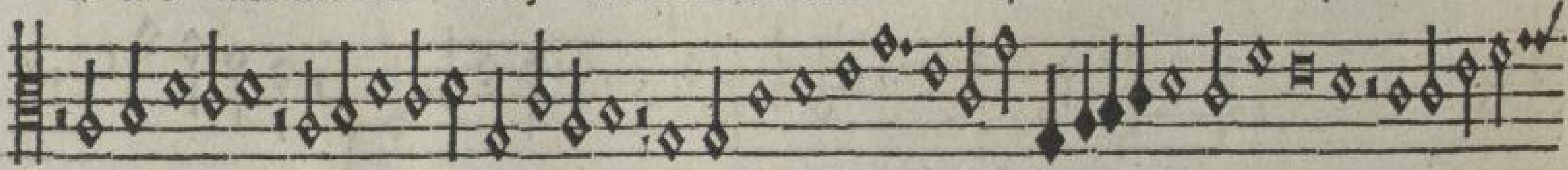

iudica me ij iudica me. Deus exaudi orationem meam, Deꝰ exau=

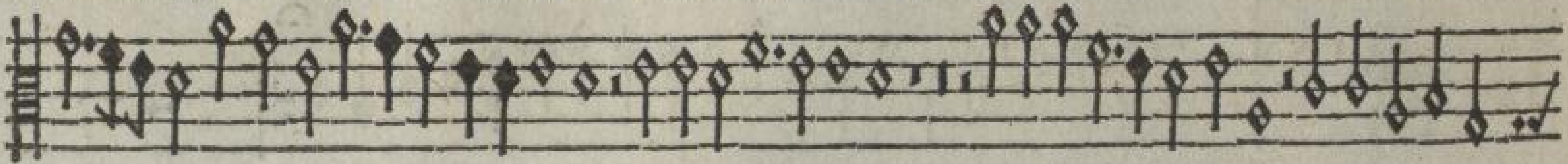

di oratio nem meã auribus percipe ij auribus perci=

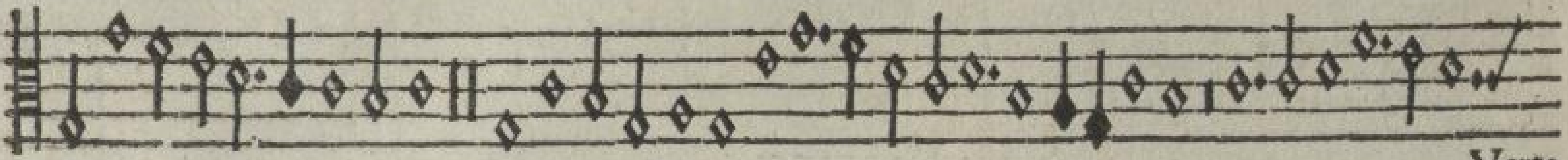

pe uerba oris me i, uerba oris mei uerba oris mei. Quoniã ali e-

Verte

Secūd9
Tenor
D eus in nomine tuo in nomine tuo in nomine tuo ſal-
uū me fac, & in uirtute tua & in uirtute tu a & in uirtute
tua iudica me, iudica me . Deus exaudi oratio nem meam,
au ribus per cipe auribus percipe, auribus perci pe uerba uerba oris
me i uerba oris mei uerba oris mei. Quoniam ali eni quo=
l ñ
Verte

Primꝰ Tenor.
ni quoniam ali e ni inſurrexe=
rũt aduerſũ me inſurrexerũt aduerſum me, & fortes q̃ſierunt quæſierũt
animã meam, animam me am, & nõ ꝓpoſuerunt Deũ ante cõſpe=
ctũ ſu um ante cõſpectũ ſuum, ij ante cõſpectũ ſuum.
Secũda pars.
Ecce enim Deꝰ adiuuat me, & Do minus

Verte

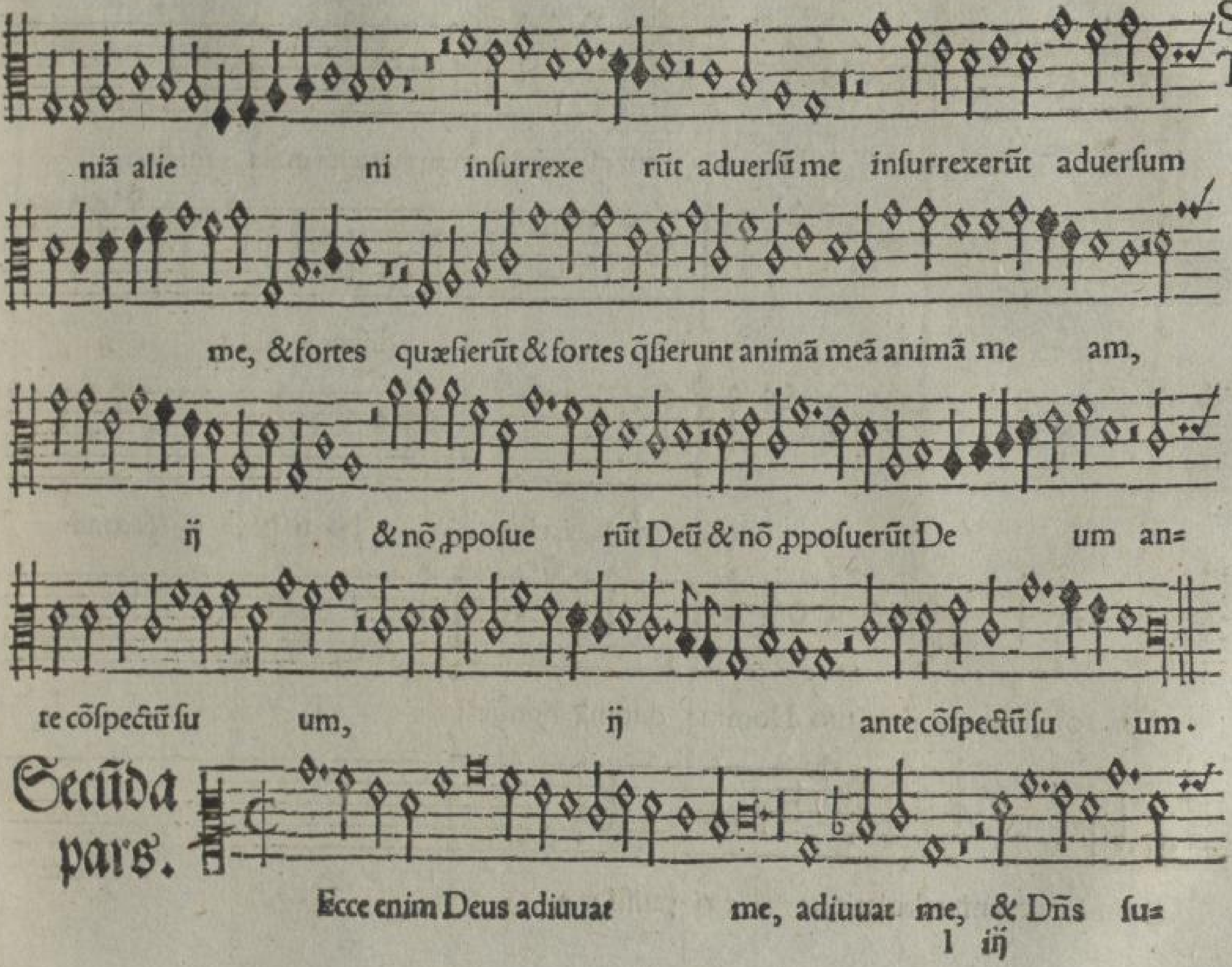
niã alie ni inſurrexe rũt aduerſũ me inſurrexerũt aduerſum
me, & fortes quæſierũt & fortes q̃ſierunt animã meã animã me am,
ij & nõ ꝓpoſue rũt Deũ & nõ ꝓpoſuerũt De um an=
te cõſpectũ ſu um, ij ante cõſpectũ ſu um.
Secũda pars.
Ecce enim Deus adiuuat me, adiuuat me, & Dñs ſu=
l iij

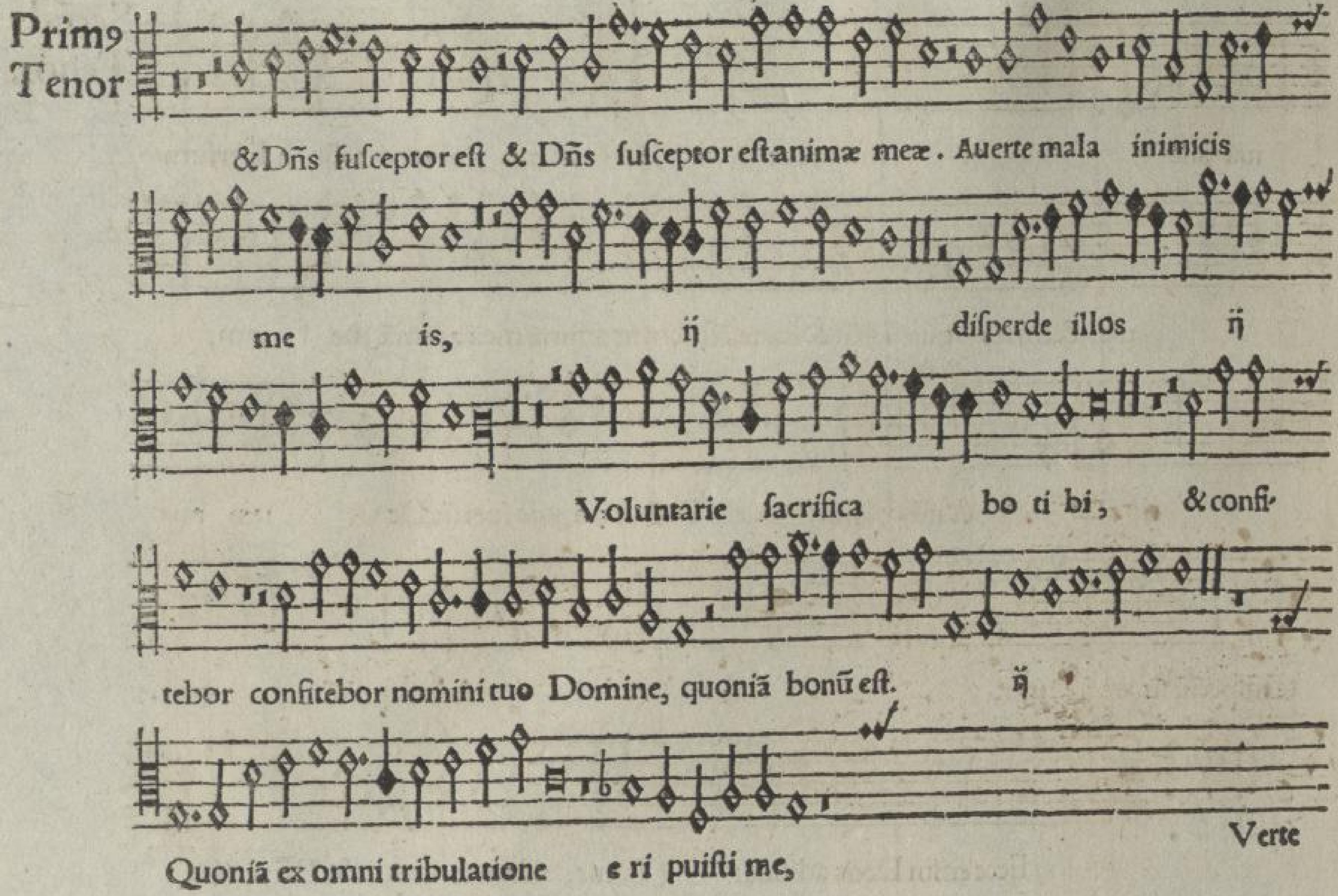
Primꝰ
Tenor
&Dñs ſuſceptor eſt & Dñs ſuſceptor eſt animæ meæ. Auerte mala inimicis
me is, ij diſperde illos ij
Voluntarie ſacrifica bo ti bi, &confi-
tebor confitebor nomini tuo Domine, quoniã bonũ eſt. ij
Verte
Quoniã ex omni tribulatione e ri puiſti me,

Secūdꝰ
Tenor.
ſceptor & Dn̄s ſuſceptor eſt animæ meæ. Auerte ma la inimi-
cis me is, ij & in uirtute tu
a diſperde illos. Voluntarie uoluntarie ſacrificabo tibi,
& cõfitebor nomini tuo Do mine, & cõfitebor nomini tuo Domine, quoni
am bonū eſt. Quoniā ex omni tribulatio ne eripuiſti me, ij

Primꝰ Tenor.
& ſuper inimicos meos ij deſpexit oculus me
us, oculus meus deſpexit oculus me us.
Secūdꝰ Tenor.
& ſuꝑ inimicos meos ij deſpexit oculꝰ meꝰ, deſpexit ocu-
lus meus, deſpexit oculus meus, deſpexit oculꝰ meus.

¶Exaudi Deus deprecationē. Pſal. LX. Iohan. Heugel. XXVI.

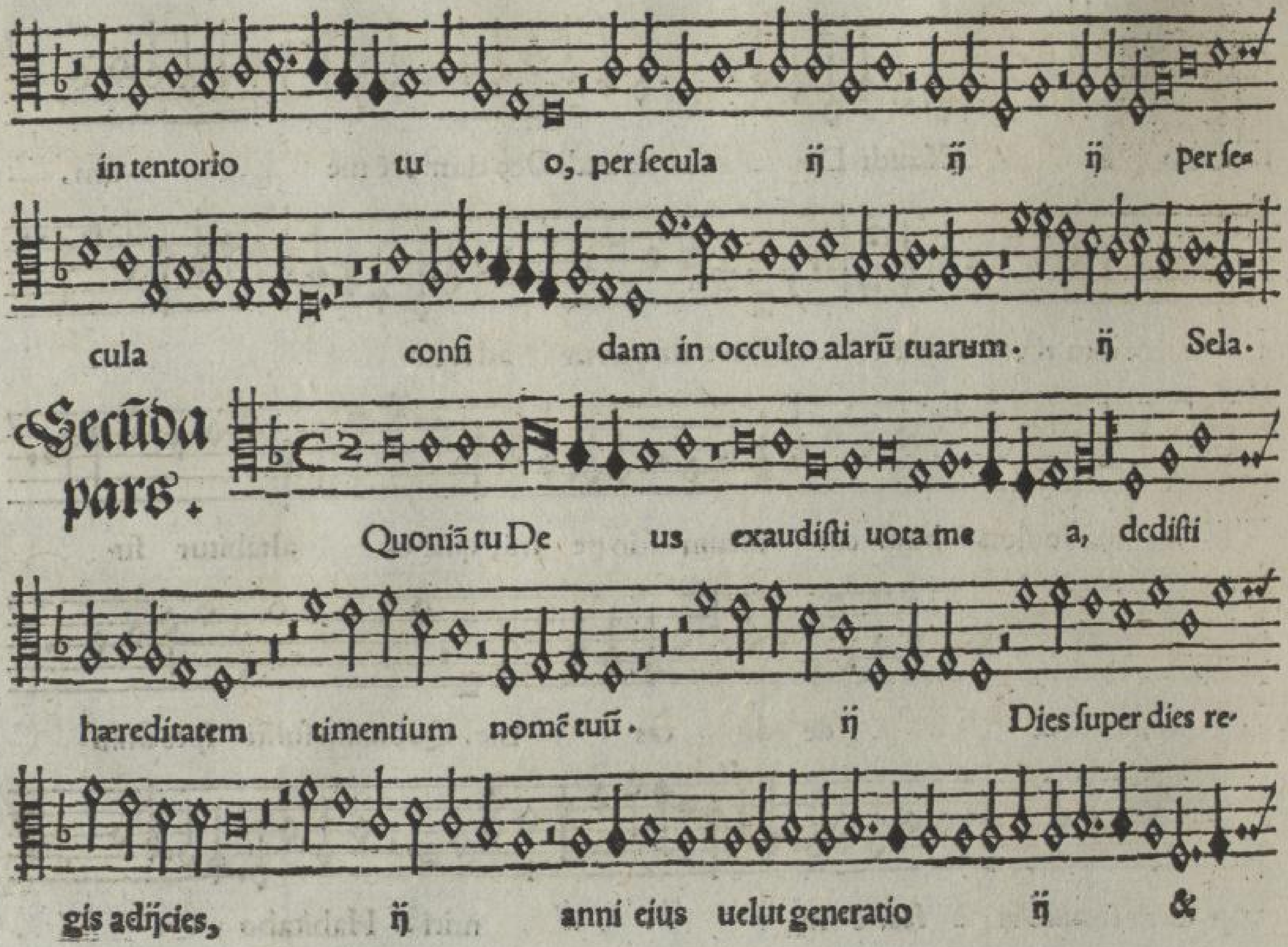
in tentorio tu o, per ſecula ij ij ij per ſe-
cula conſi dam in occulto alarũ tuarum. ij Sela.
Secũda pars.
Quoniã tu De us exaudiſti uota me a, dediſti
hæreditatem timentium nomẽ tuũ. ij Dies ſuper dies re-
gis adijcies, ij anni eius uelut generatio ij &

generatio. Habitabit in æternũ in cõſpectu Dei in con=
ſpectu Dei in cõſpectu De i, miſericordiam & ueritatem præpa=
ra ij cuſtodit illum ij
Sic pſallã nomini tuo inæ ter num, ut ſoluã uota me=
a ij de die in di em.

XXVII. ¶Deus miſereatur noſtri. Pſal. LXVI. Iohan. Gualtherus.

De us, confiteantur ti bi popu li om-
nes. ij
Secũda pars.
Lætentur & exultent gen tes, q̃niam iu dicas populos
in æquita te, & gẽtes in terra di rigis. Confiteãtur ti bi
populi De us, confiteantur ti bi populi om ñes, terra
m ij

¶Deus in adiutorium meum intende. Pſal. LXIX. Ludouicus Senpfl.

XXVIII.

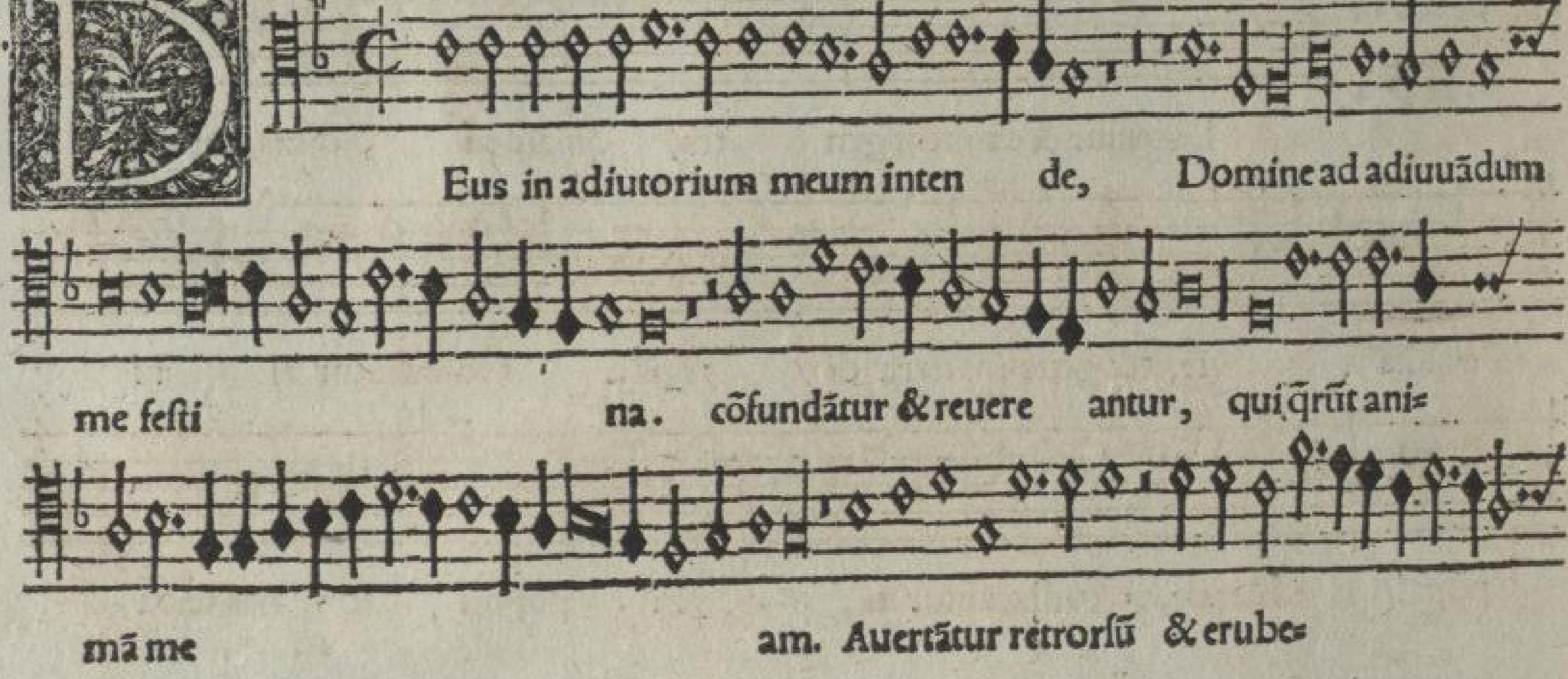

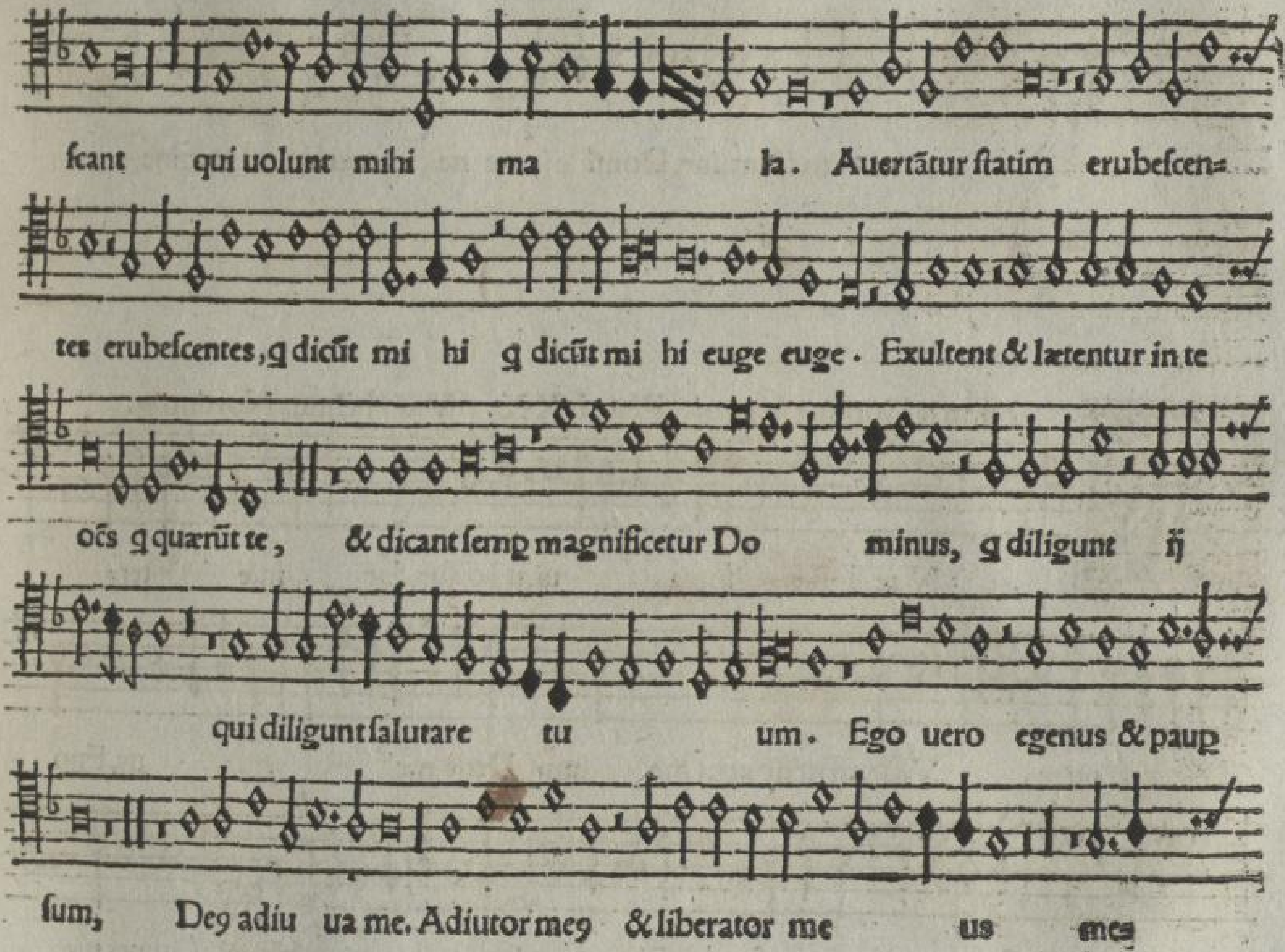
ſcant qui uolunt mihi ma la. Auertãtur ſtatim erubeſcen-
tes erubeſcentes, q̧ dicũt mi hi q̧ dicũt mi hi euge euge. Exultent & lætentur in te
oẽs q̧ quærũt te, & dicant ſemꝑ magnificetur Do minus, q̧ diligunt ĳ̃
qui diligunt ſalutare tu um. Ego uero egenus & pauꝑ
ſum, Deꝰ adiu ua me. Adiutor meꝰ & liberator me us meꝰ

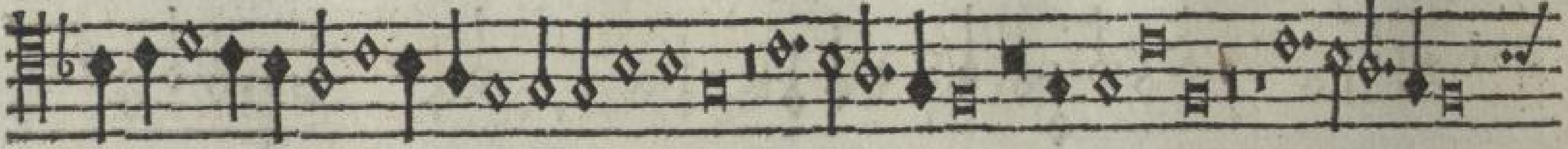

us es tu Domine, Domi ne ne moreris, Domine

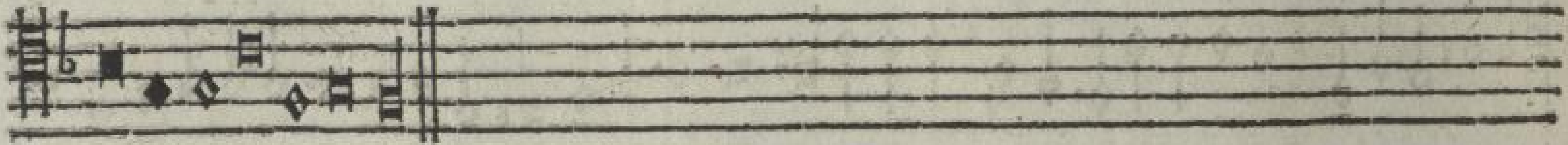

ne mo reris.

¶ In te Domine ſperaui. Pſal. LXX. VVilhelmus Norduuig.

XXIX.

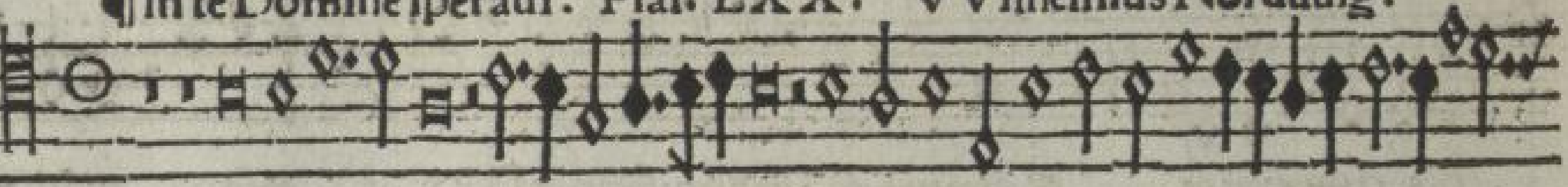

IN te Dñe ſpera ui, nõ cõfundar inæ ter-

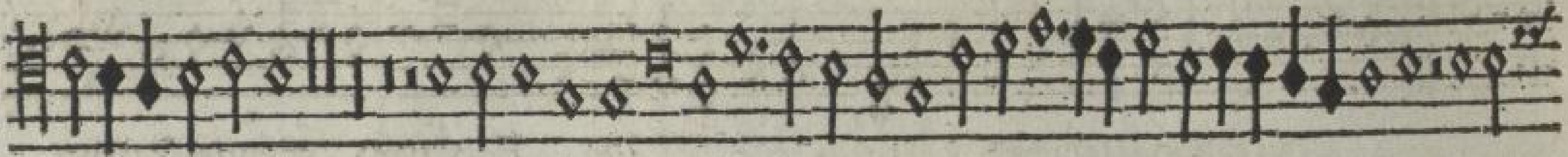

num. Vide afflictionem me am Deus me us. Ego

enim ſum opprobriũ hominum & abiecti o ple bis. Omnes uis

dentes me deriſerũt me, et mouerũt capita ſua. in ciuitate mu
nita, & expaui. Conturbata ſunt om ni a oſſa me a, forti=
tudo me a. Domine firmamentũ me ũ me
um, Domine refugium meum me um
Domine liberator meus, ego enim in miſericordi a tu a ſpe ra ui.
n

Secũda pars.

Per ſequimi ni et comprehendite eum, quia non
eſt qui eripiet eum de manibus no ſtris. Con-
culcauerunt me inimi ci me i tota di-
e, multi bellan tes aduerſum me. Exſpectauerũt me ut per derent
me, ſed tu domine iudica illos ſecundũ multitudinem impieta tum eo-

rum. Vindica me De us in tua iuſti cia, ad defenſionem me-
am mi ſe re re mei, & reſuſcita me & retribuā e
is quia in te ſpe ra ui.
Tertia pars.
Multiplicati ſunt qui ode runt me
in iq;, co gi ta uerũt mala mi hi, frenduerũt ſuper me
n ij

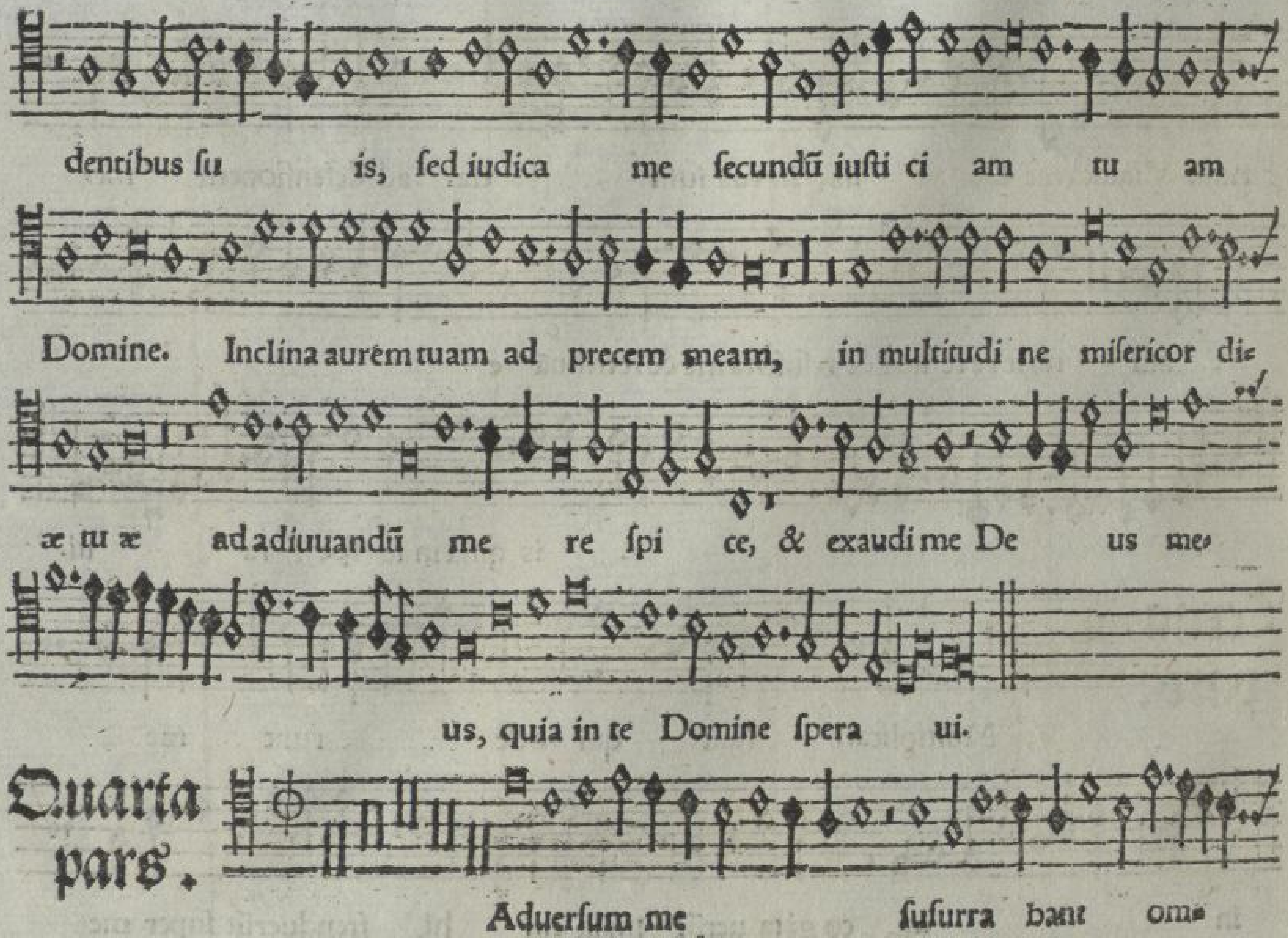
dentibus ſu is, ſed iudica me ſecundũ iuſti ci am tu am
Domine. Inclina aurem tuam ad precem meam, in multitudi ne miſericor di-
æ tu æ ad adiuuandũ me re ſpi ce, & exaudi me De us me-
us, quia in te Domine ſpera ui.
Quarta pars.
Aduerſum me ſuſurra bant om-

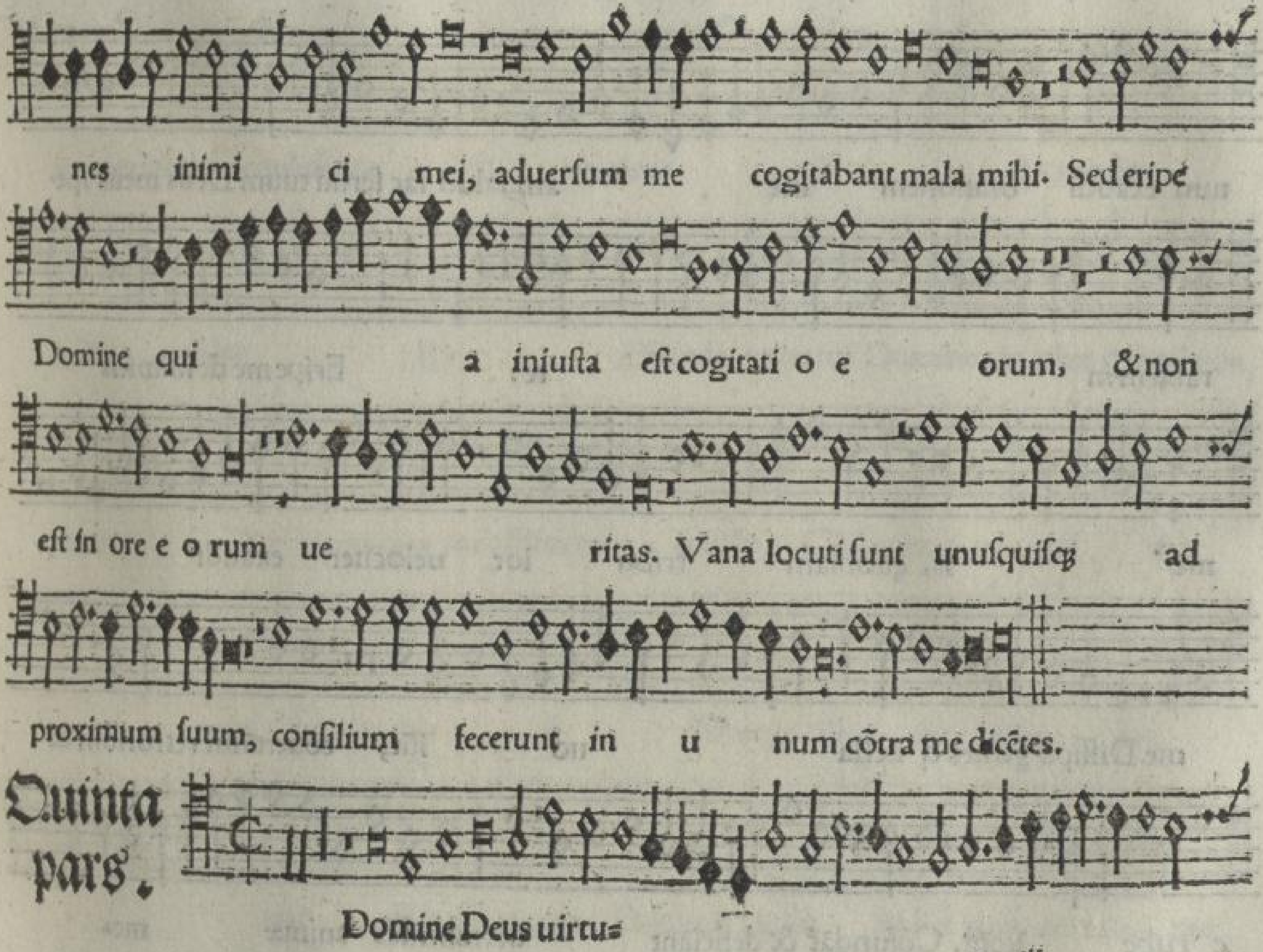
nes inimi ci mei, aduerſum me cogitabant mala mihi. Sed eripe
Domine qui a iniuſta eſt cogitati o e orum, &non
eſt in ore e o rum ue ritas. Vana locuti ſunt unuſquiſq; ad
proximum ſuum, conſilium fecerunt in u num cõtra me dicẽtes.
Quinta pars.
Domine Deus uirtu=

tum exaudi orationem me , am,ſaluū fac ſeruū tuum Deus meus ſpe-
rantem in te. Eripe me de inimicis
me is, quoniam tribu lor uelociter exaudi
me.Diſſipa gentes q̃ bella uo lūt, cōuertātur retrorſum &
e rube ſcant, Cōfundāt & deficiant detrahentes animæ me.

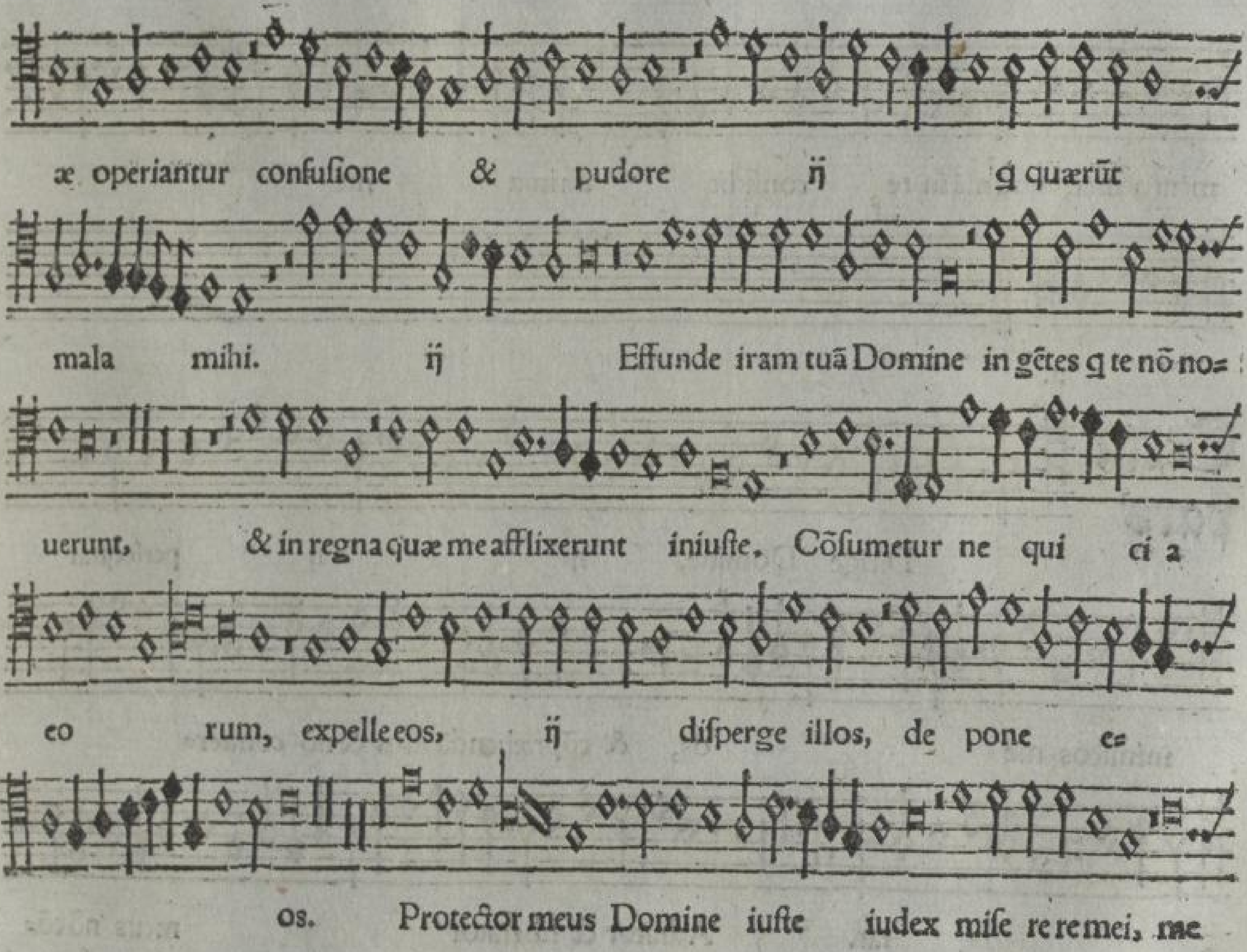
æ operiantur confuſione & pudore ij ꝗ quærũt
mala mihi. ij Effunde iram tuã Domine in gẽtes ꝗ te nõ no=
uerunt, & in regna quæ me afflixerunt iniuſte. Cõſumetur ne qui ci a
eo rum, expelle eos, ij diſperge illos, de pone e=
os. Protector meus Domine iuſte iudex miſe re re mei, me

mento mei, quoniã in te confidit anima me
a.
Sexta pars
Dirige Domine, ij ij perſequar
inimicos me os, & cõpræhendã illos & nõ conuer=
tar, Adiutor & liberator meus nõ cõ=

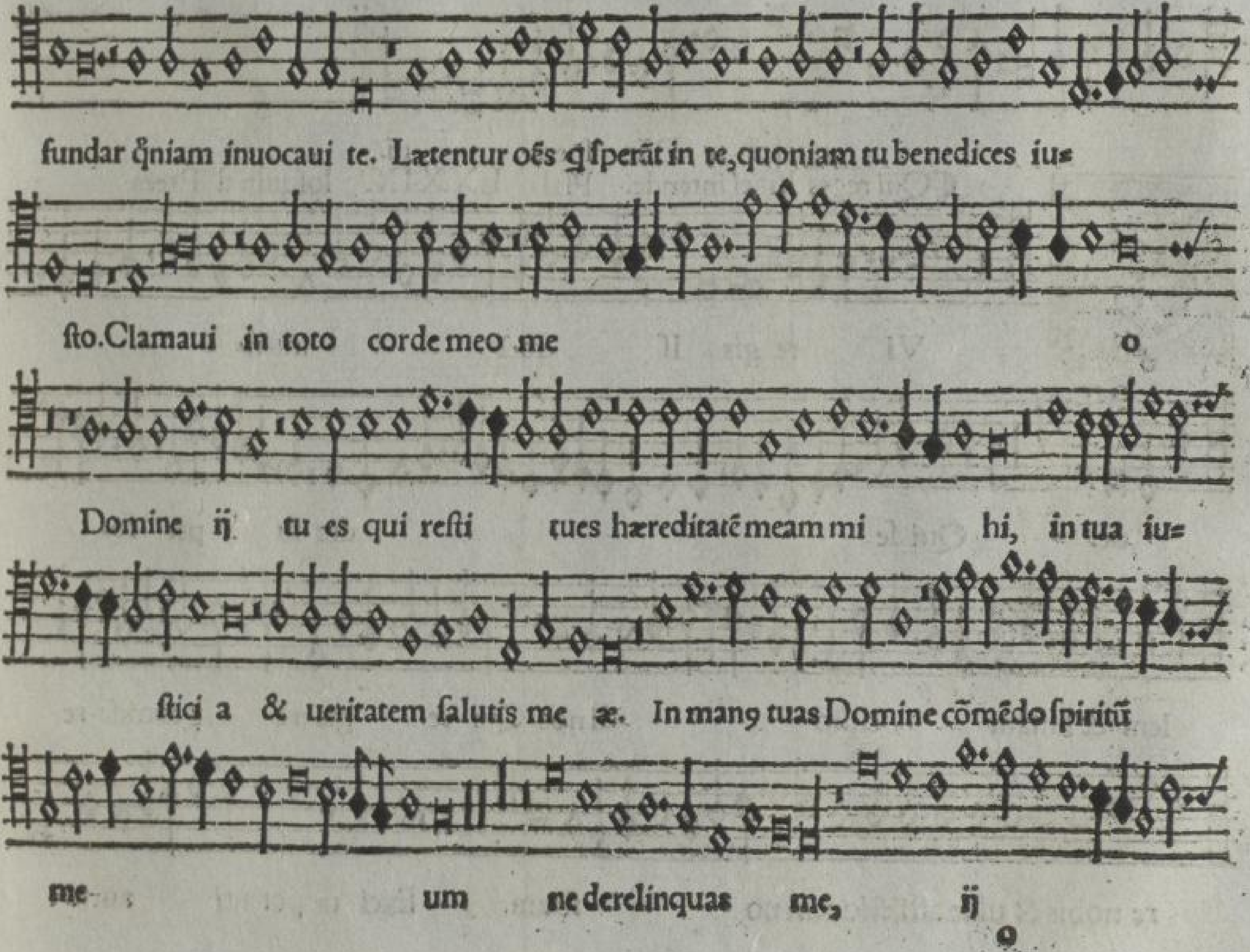
fundar q̃niam inuocaui te. Lætentur oẽs q̃ ſperãt in te, quoniam tu benedices iu=
ſto. Clamaui in toto corde meo me o
Domine ij tu es qui reſti tues hæreditatẽ meam mi hi, in tua iu=
ſtici a & ueritatem ſalutis me æ. In manꝯ tuas Domine cõmẽdo ſpiritũ
me um ne derelinquas me, ij o

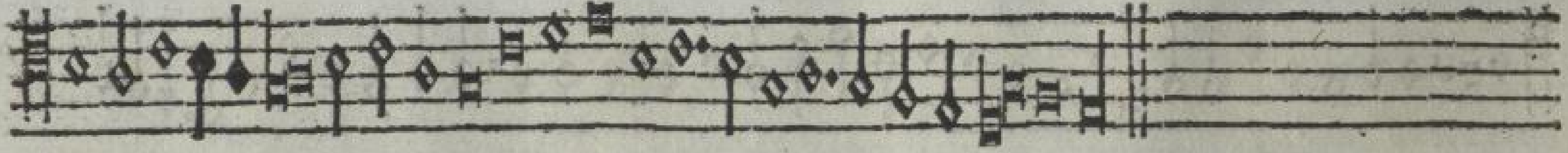

¶Qui regis Iſrael intende. Pſal. LXXIX. Ioſquin d Prees.

XXX.

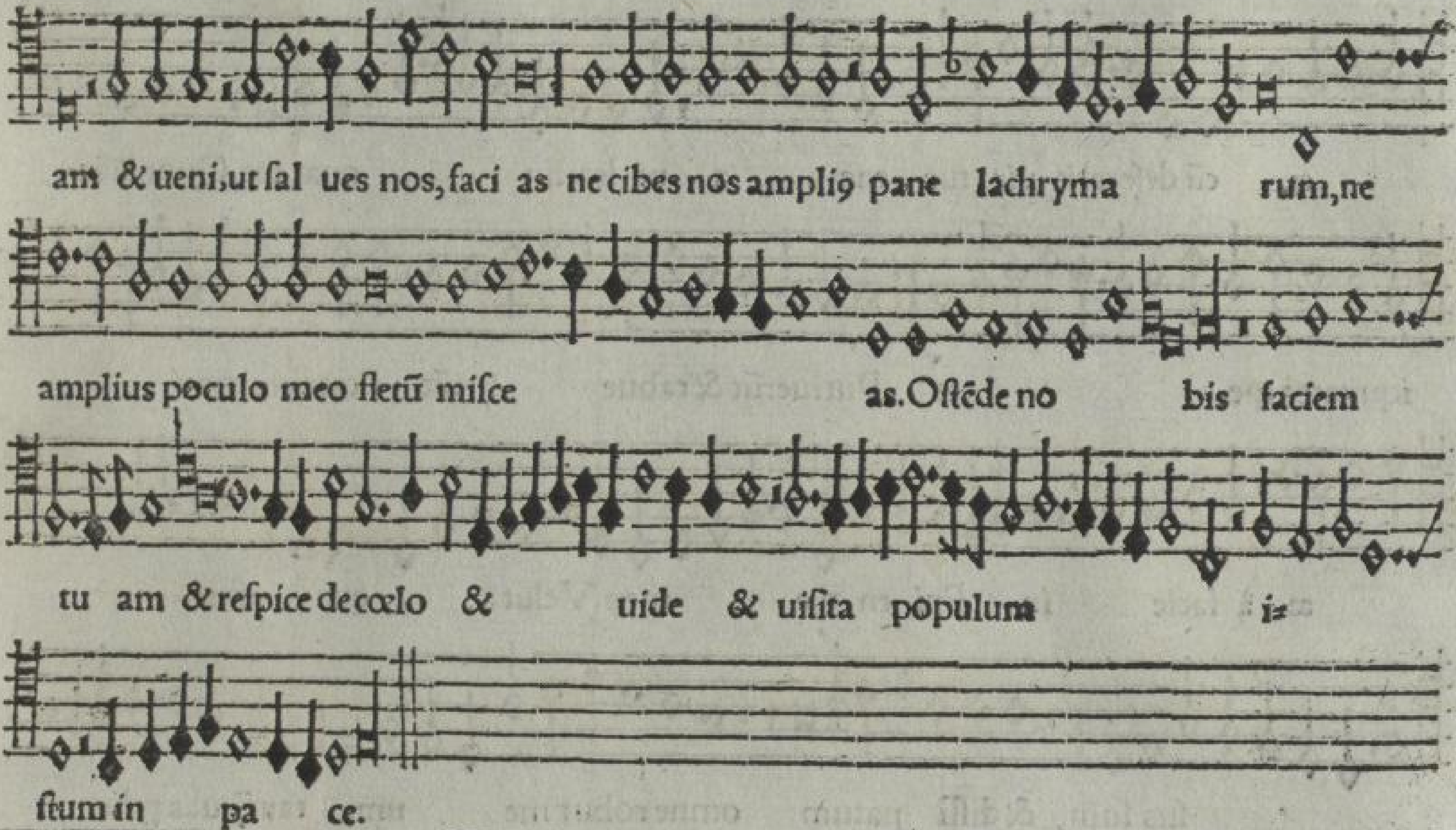

¶Domine ne proĳcias me. Ioſquin de Prees.

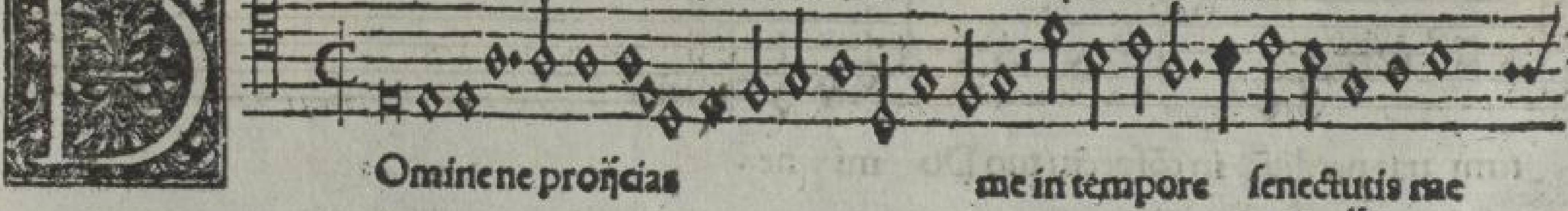

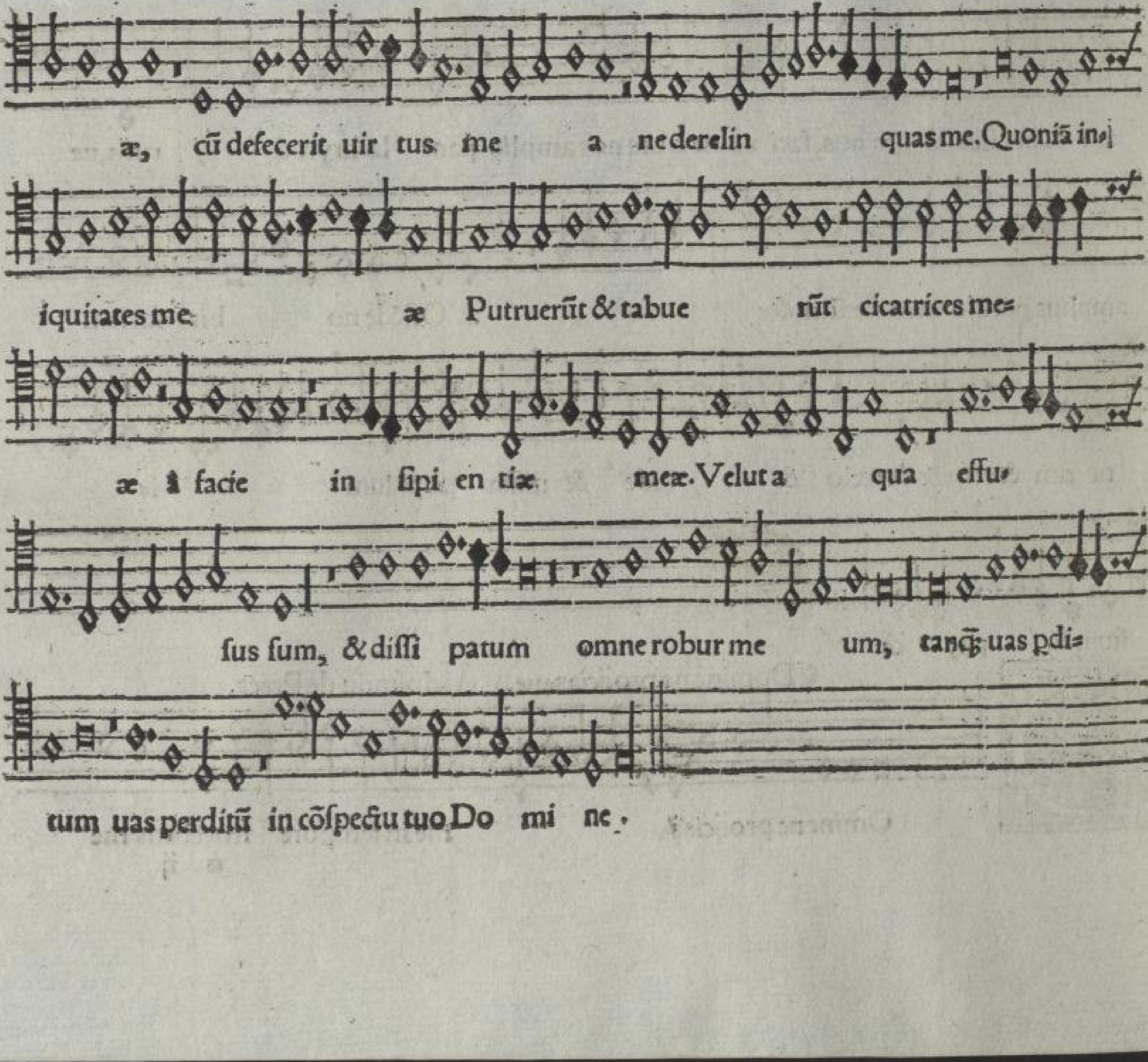
æ, cũ defecerit uir tus me a nederelin quas me. Quoniã in-
iquitates me æ Putruerũt & tabue rũt cicatrices me-
æ à facie in ſipi en tiæ meæ. Velut a qua effu-
ſus ſum, & diſſi patum omne robur me um, tanq̃ uas ꝑdi-
tum uas perditũ in cõſpectu tuo Do mi ne.

Secũda pars.

Sed tibi ſoli pecca ui Deus me us, tibi ſoli derelictus ſum
pauper, orphano tu ſis pro tua pie ta te adiu tor. Reſpi=
ce in me & miſerere me i ſecundũ iudicium diligenti um nomẽ
tu um. Suſcipe me ſecundũ eloquium tuum & uiuam &
ui uam, ab expectatione me a. Adiuua me Dñe, & ſaluus

¶Celebrauimus & propinquum. Pſal.LXXV. Iohan Heugel.

XXXII

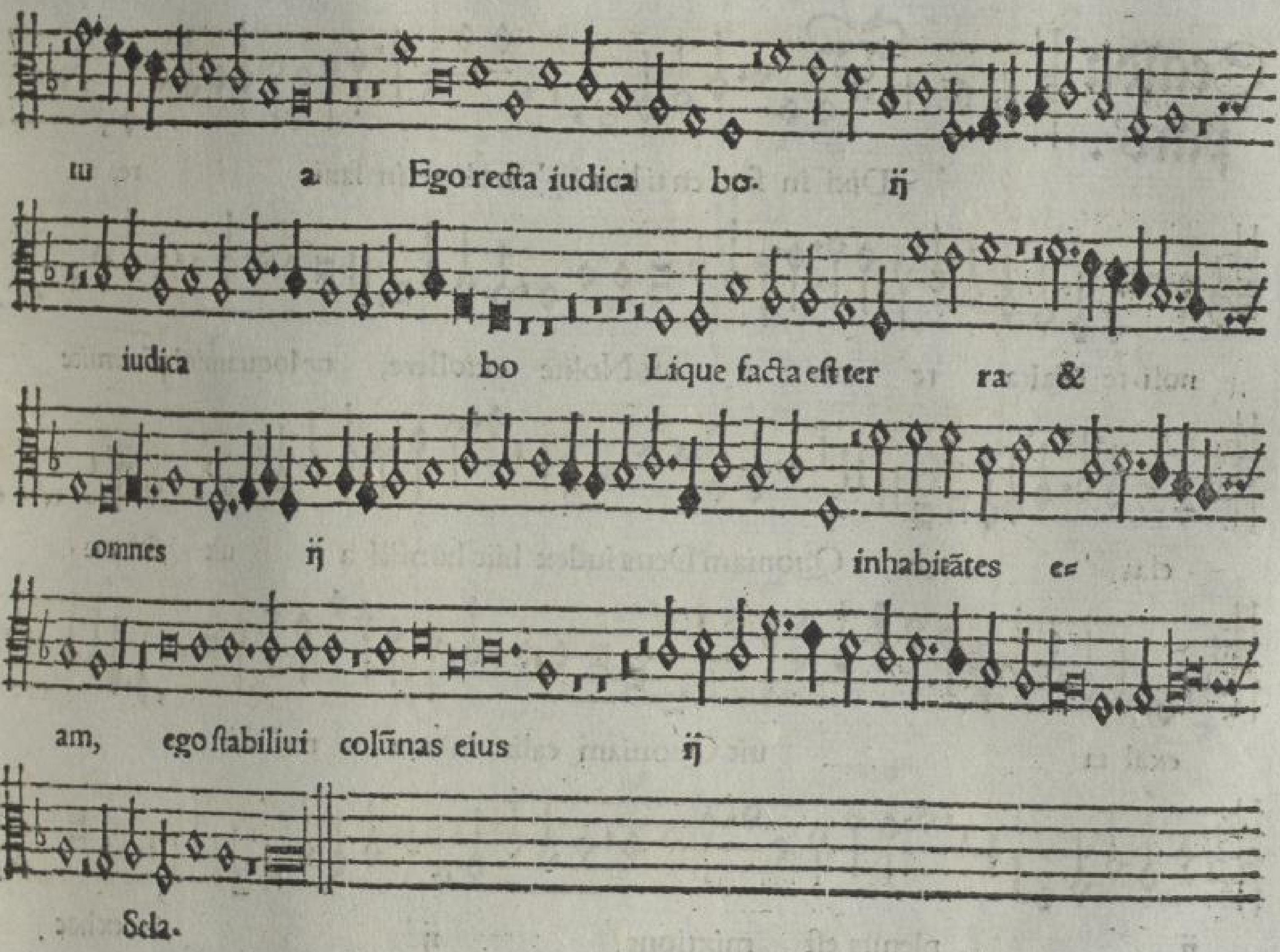
tu a Ego recta iudica bo. ij
iudica bo Lique facta eſt ter ra &
omnes ij inhabitátes e=
am, ego ſtabiliui colũnas eius ij
Sela.

Secũda pars.

Dixi in ſi pi en ti bus noli te in ſani re,
noli te exalta re cor nu. Nolite extollere, ne loquamini cũ ceruice
ela tum. Quoniam Deus iudex hũc humili a uit & hunc
exal ta uit. Quoniam calix in ma nu Dñi.
ij plenus eſt mixtione, ij ex hoc

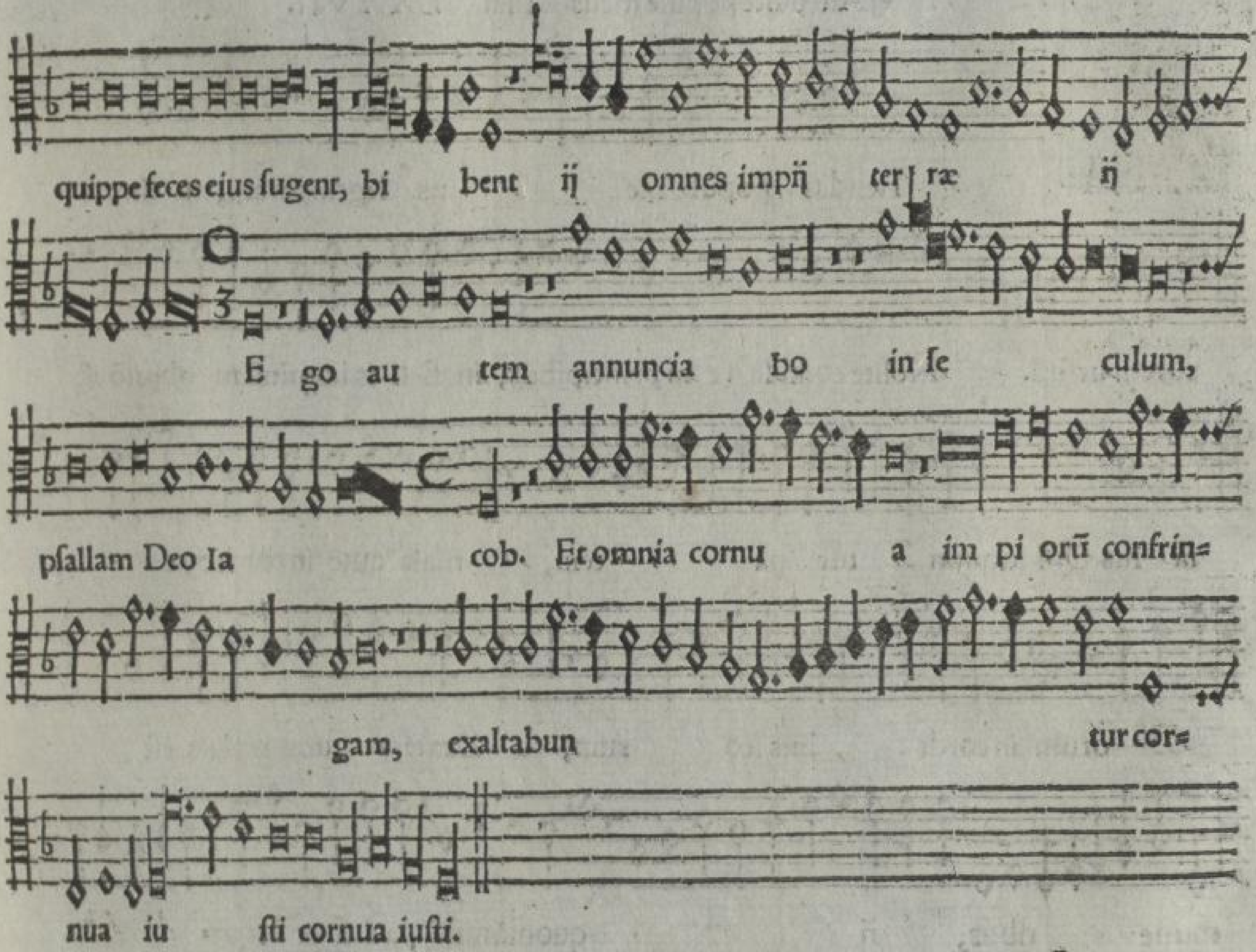
quippe feces eius ſugent, bi bent ij omnes impij ter ræ ij
E go au tem annuncia bo in ſe culum,
pſallam Deo Ia cob. Et omnia cornu a im pi orũ confrin=
gam, exaltabun tur cor=
nua iu ſti cornua iuſti.

¶ Attendite popule meus. Pſal. LXXVII.

XXXIII

bantur, & in iracundia terræ dolos cogi tabant. Cū enī dixerunt pax
& ſecuritas, Tūc repentinus ſuperueniet interitus. Da illis ij ſecundū ope-
ra e orum, & ſecundum nequitiam adinuentionum e=
o orum eorum.
Secūda pars.
Iniuſte egimus, iniquitatem fecimus, ſuſtinuim9 pacem &
p ij

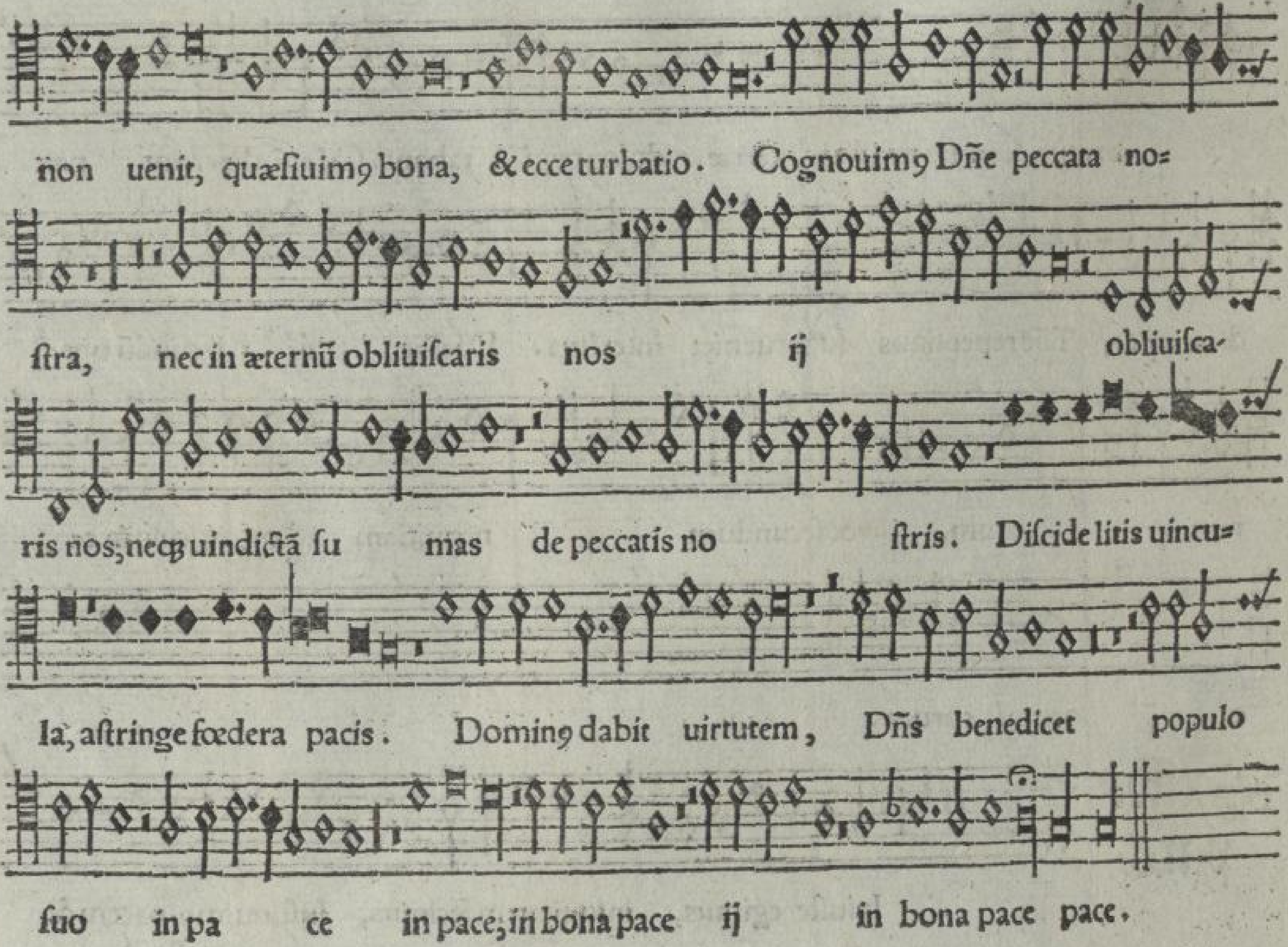

ñon uenit, quæſiuimꝰ bona, & ecce turbatio. Cognouimꝰ Dñe peccata no=
ſtra, nec in æternũ obliuiſcaris nos ij obliuiſca-
ris nos, necꝫ uindictã ſu mas de peccatis no ſtris. Diſcide litis uincu=
la, aſtringe fœdera pacis. Dominꝰ dabit uirtutem, Dñs benedicet populo
ſuo in pa ce in pace, in bona pace ij in bona pace pace.

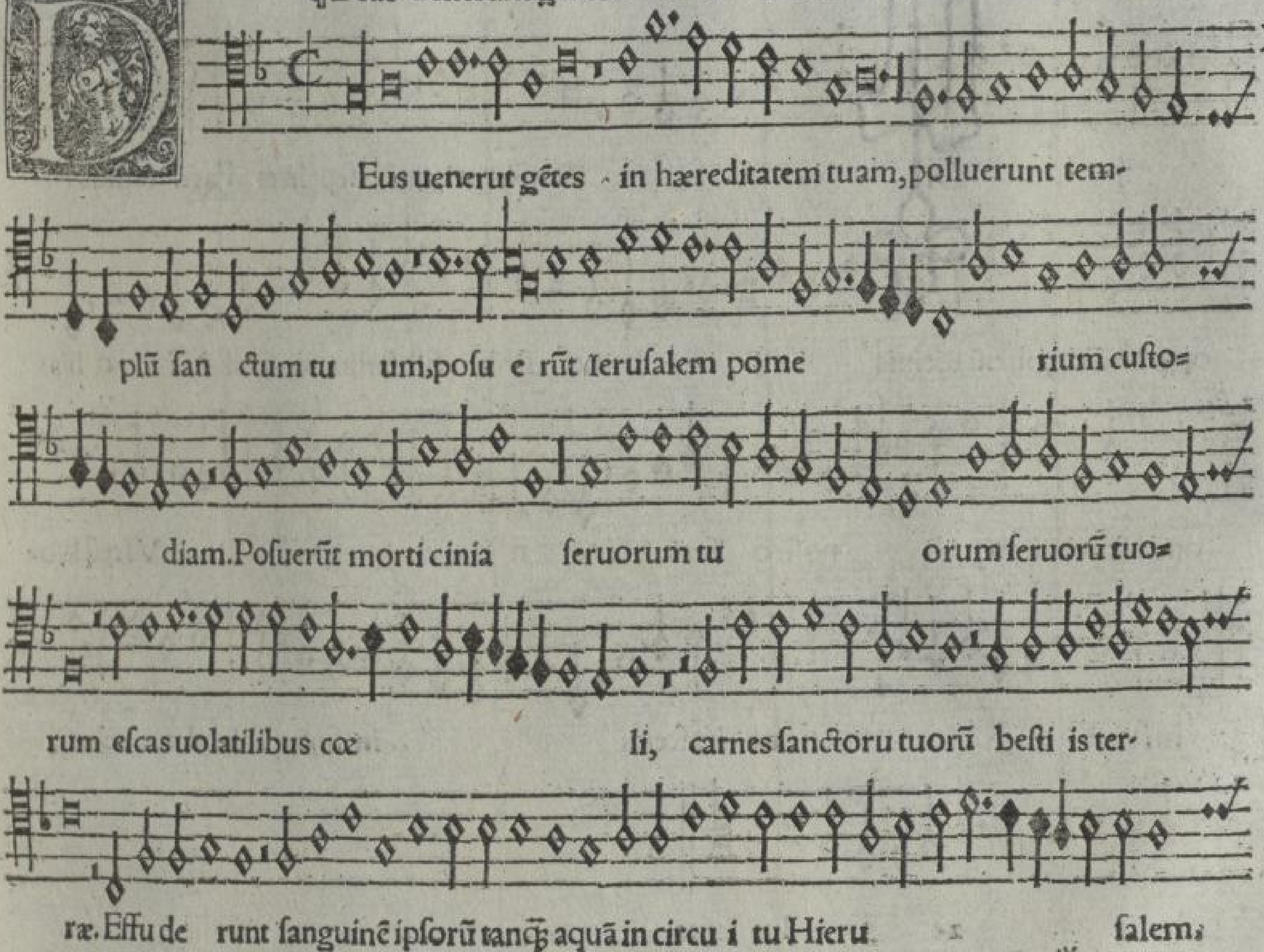
D
Eus uenerũt gẽtes in hæreditatem tuam, polluerunt tem-
plũ ſan ctum tu um, poſu e rũt Ieruſalem pome rium cuſto=
diam. Poſuerũt morti cinia ſeruorum tu orum ſeruorũ tuo=
rum eſcas uolatilibus cœ li, carnes ſanctoru tuorũ beſti is ter-
ræ. Effu de runt ſanguinẽ ipſorũ tanq̃ aquã in circu i tu Hieru ſalem,

ij ij & nō erat qui ſepeliret. Facti ſumus
opꝓbriū opꝓbriū uicinis no ſtris, ſubſannatio & il luſi o his
qui incircu i tu noſtro ſunt. ij Vſq; q̄ Do=
mi ne iraſceris in finē accendetur uelut
ignis ze lus tuus.

Secũda pars.

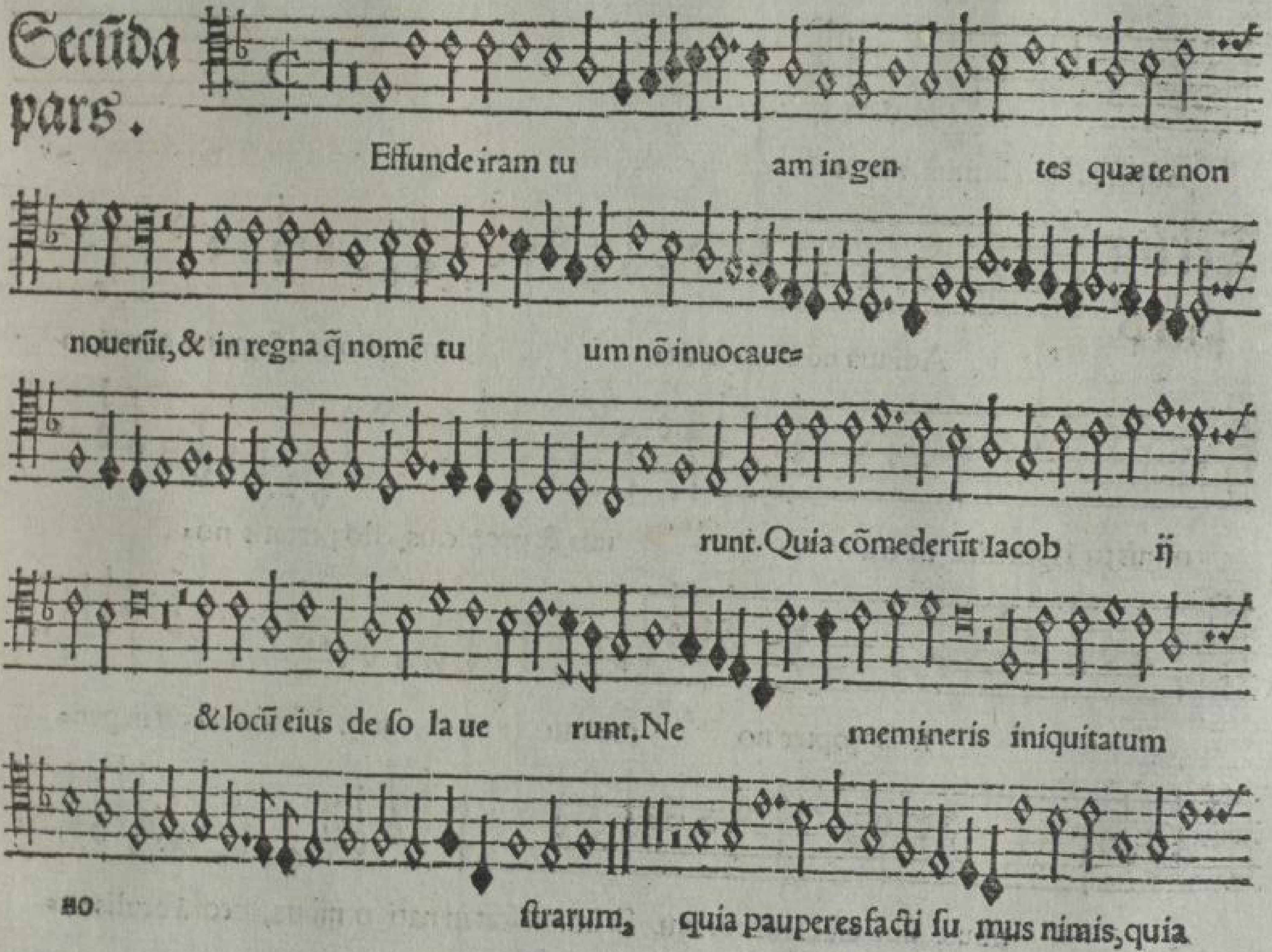
Effunde iram tu
am in gen
tes quæ te non
nouerũt, & in regna q̃ nomẽ tu
um nõ inuocaue=
runt. Quia cõmederũt Iacob
ij
& locũ eius de ſo la ue
runt, Ne
memineris iniquitatum
ſtrarum,
quia pauperes facti ſu mus nimis, quia

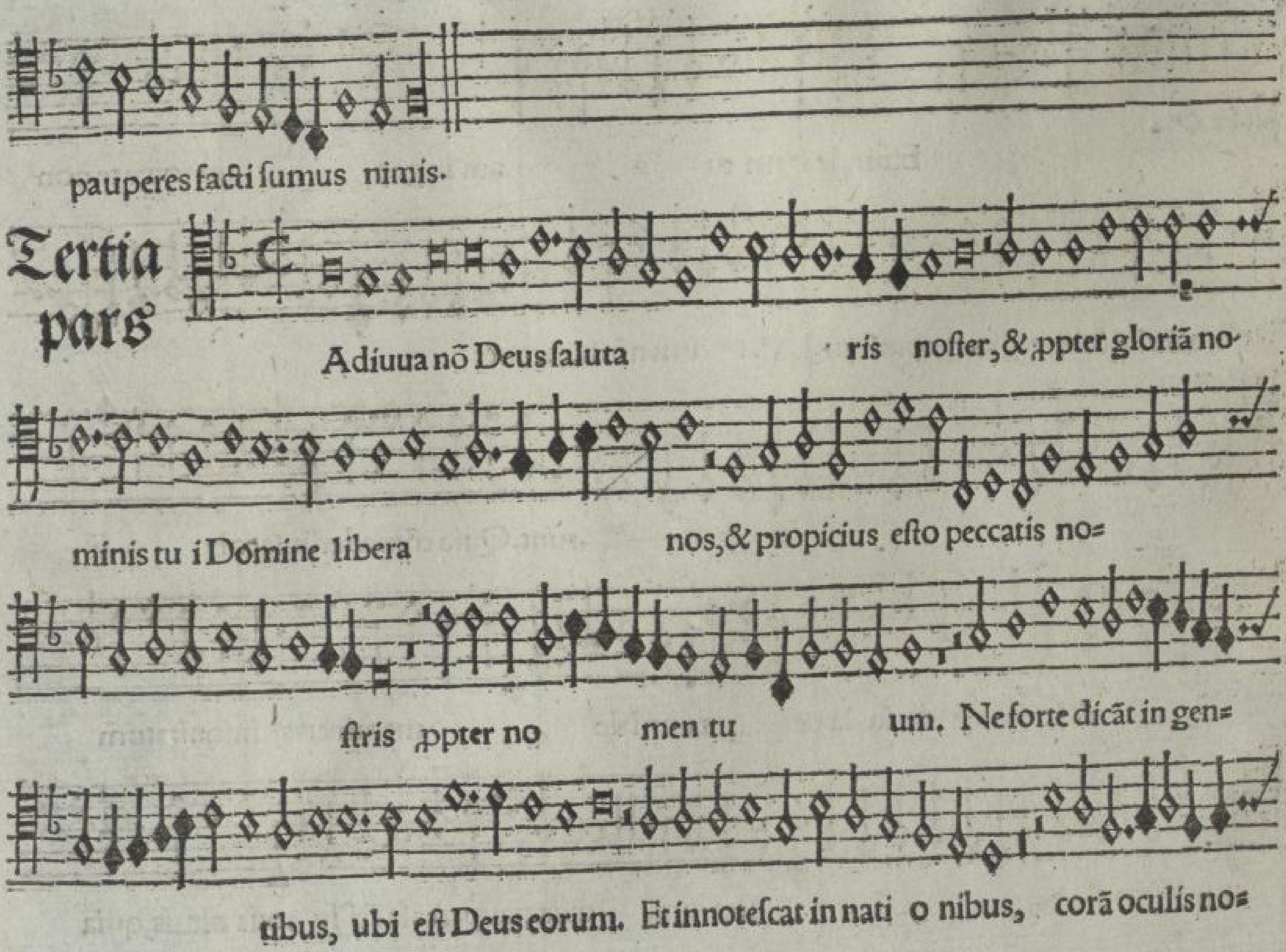
pauperes facti ſumus nimis.
Tertia pars
Adiuua nõ Deus ſaluta ris noſter, & ꝓpter gloriã no-
minis tu i Domine libera nos, & propicius eſto peccatis no=
ſtris ꝓpter no men tu um. Ne forte dicãt in gen=
tibus, ubi eſt Deus eorum. Et innoteſcat in nati o nibus, corã oculis no=

ſtris no ſtris. Vltio ſanguinis ſeruorũ tuo rum qui effu-
ſus eſt, introe at in cõſpectu tu o tu o gemitus
compedito rum. Magnitudinẽ brachij tu i, poſſide filios mortifica-
torum. Et redde uicinis no ſtris ſeptuplũ in ſinu eo rũ, impro-
perium ipſorum q̃d exprobraue runt ti bi Do mine ti-
q

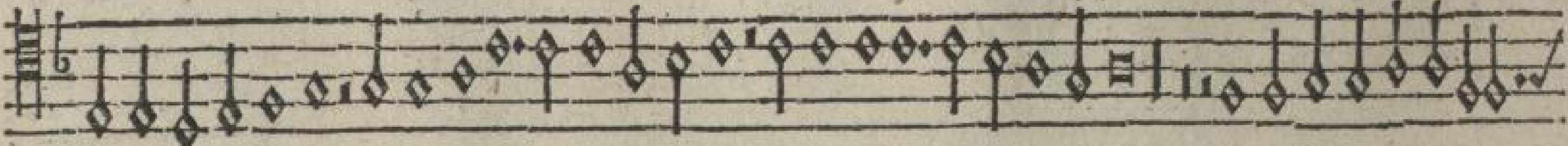

Domine. Nos aũt populus tu us & oues paſcuæ tu æ, confitebimur tibi

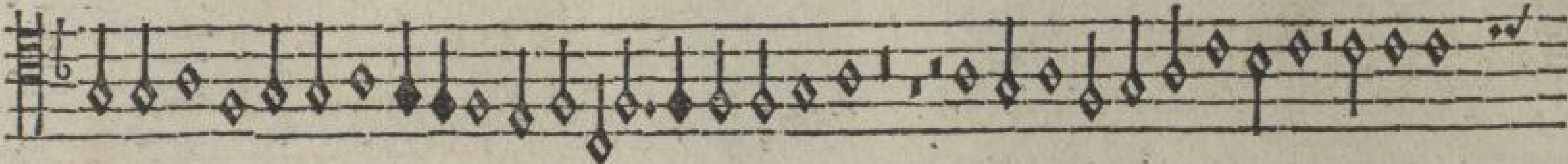

in ſeculum in ſecu lum. In generatione & generatio nẽ annunci-

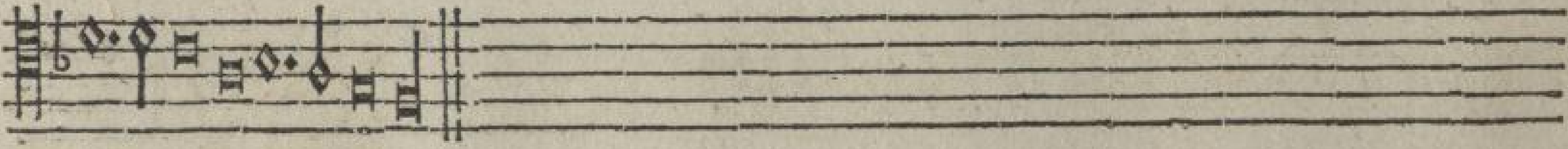

abimus laudem tuam.

¶ Inclina Dñe aurem tuam Pſal. LXXXV. Conradus Rain.

XXXV

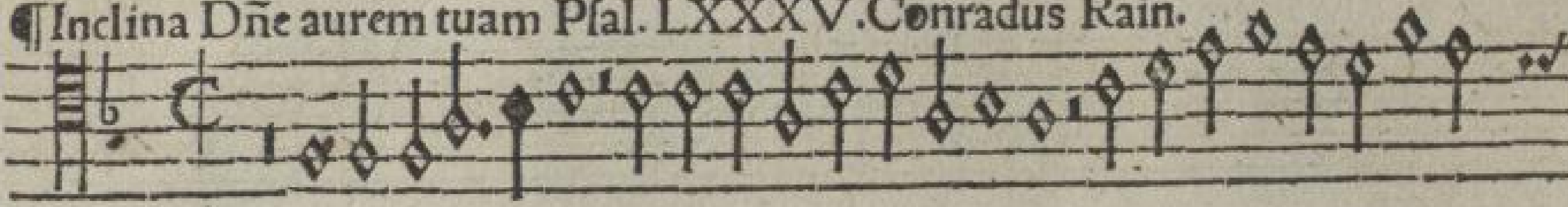

Nclina Domine aurẽ tuam & exaudi me, quoniã in ops & paup

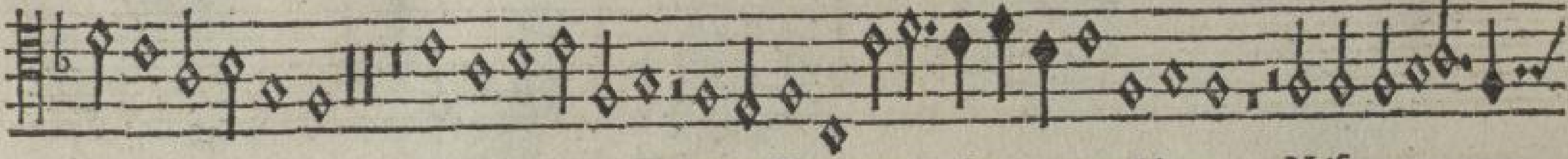

ſum e go. Saluũ fac ſeruũ tuum Deus meus ſpe rantẽ in te. Miſere re me-

i Domine quoniā ad te clamaui tota die, lætiſica animam ſerui tui, quo=
niam ad te Domine animam meam leuaui. ſua uis & mi tis, & multæ miſeri-
cordi æ omnibus inuo cantibus te. ut egrediar in ueri-
tate tu a. Læte tur cor meum & timeat nomen tuum. Fac mecū ſignū in bono &
confundātur quia tu adiuuiſti me.

¶Qui habitat in adiutorio, Pſal. XC. Sixtus Dieterich.

XXXVI

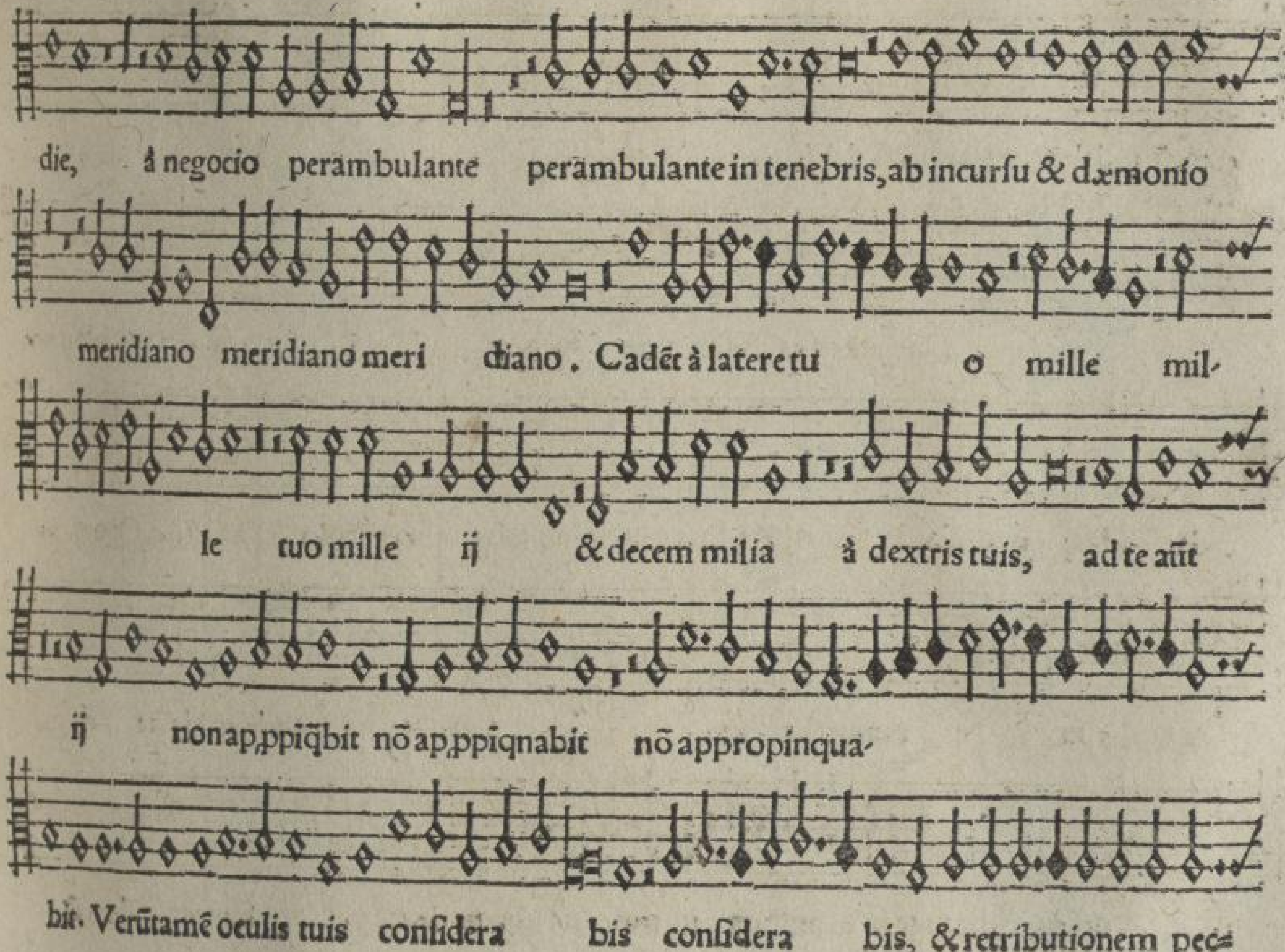
die, à negocio perambulante perãbulante in tenebris, ab incurſu & dæmonio
meridiano meridiano meri diano. Cadẽt à latere tu o mille mil-
le tuo mille ij & decem milia à dextris tuis, ad te aũt
ij non apꝓpĩq̃bit nõ apꝓpĩqnabit nõ appropinqua-
bit. Verũtamẽ oculis tuis conſidera bis conſidera bis, & retributionem pec-

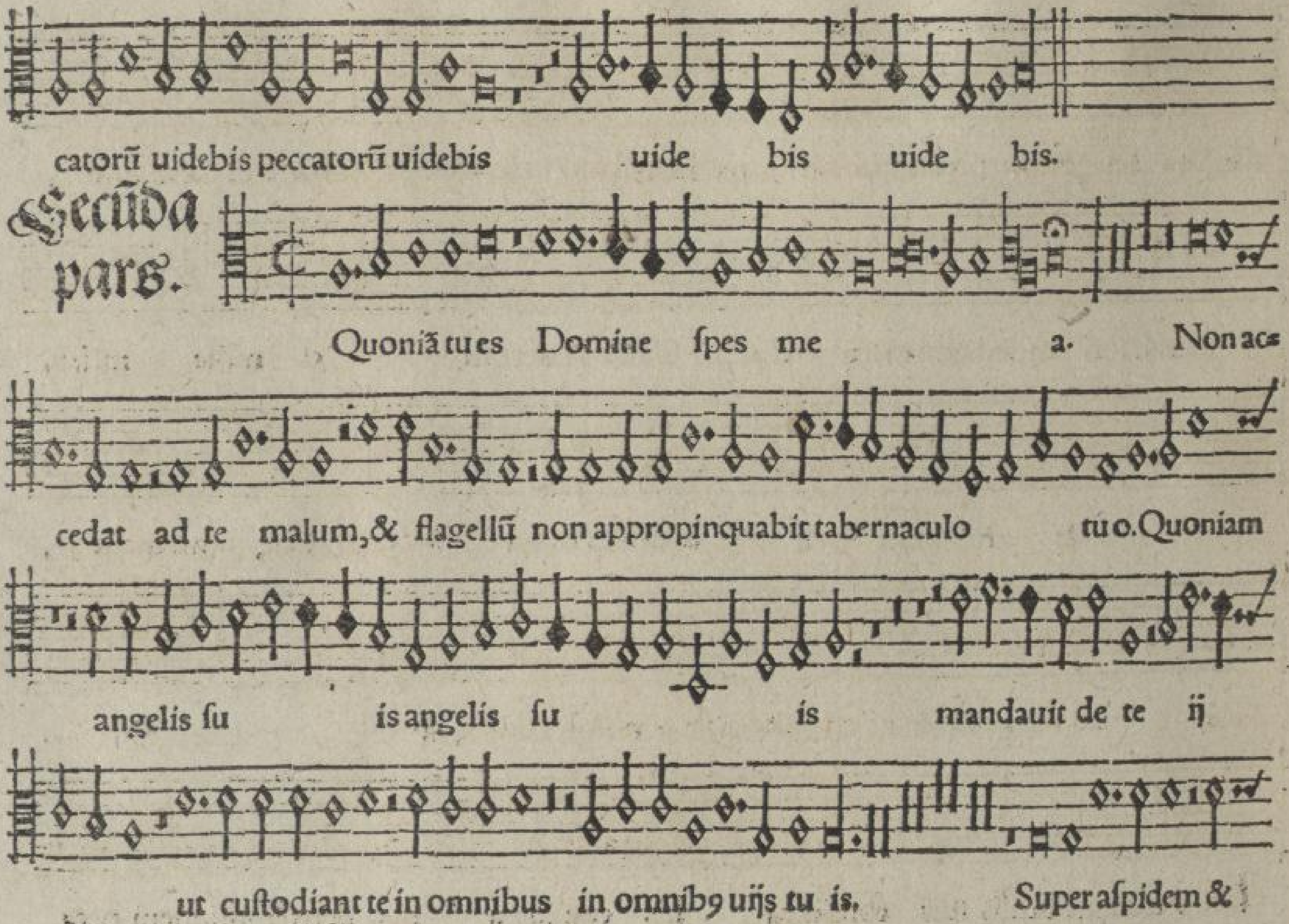
catorũ uidebis peccatorũ uidebis uide bis uide bis.
Secũda pars.
Quoniã tu es Domine ſpes me a. Non ac-
cedat ad te malum, & flagellũ non appropinquabit tabernaculo tu o. Quoniam
angelis ſu is angelis ſu is mandauit de te ij
ut cuſtodiant te in omnibus in omnib9 uijs tu is. Super aſpidem &

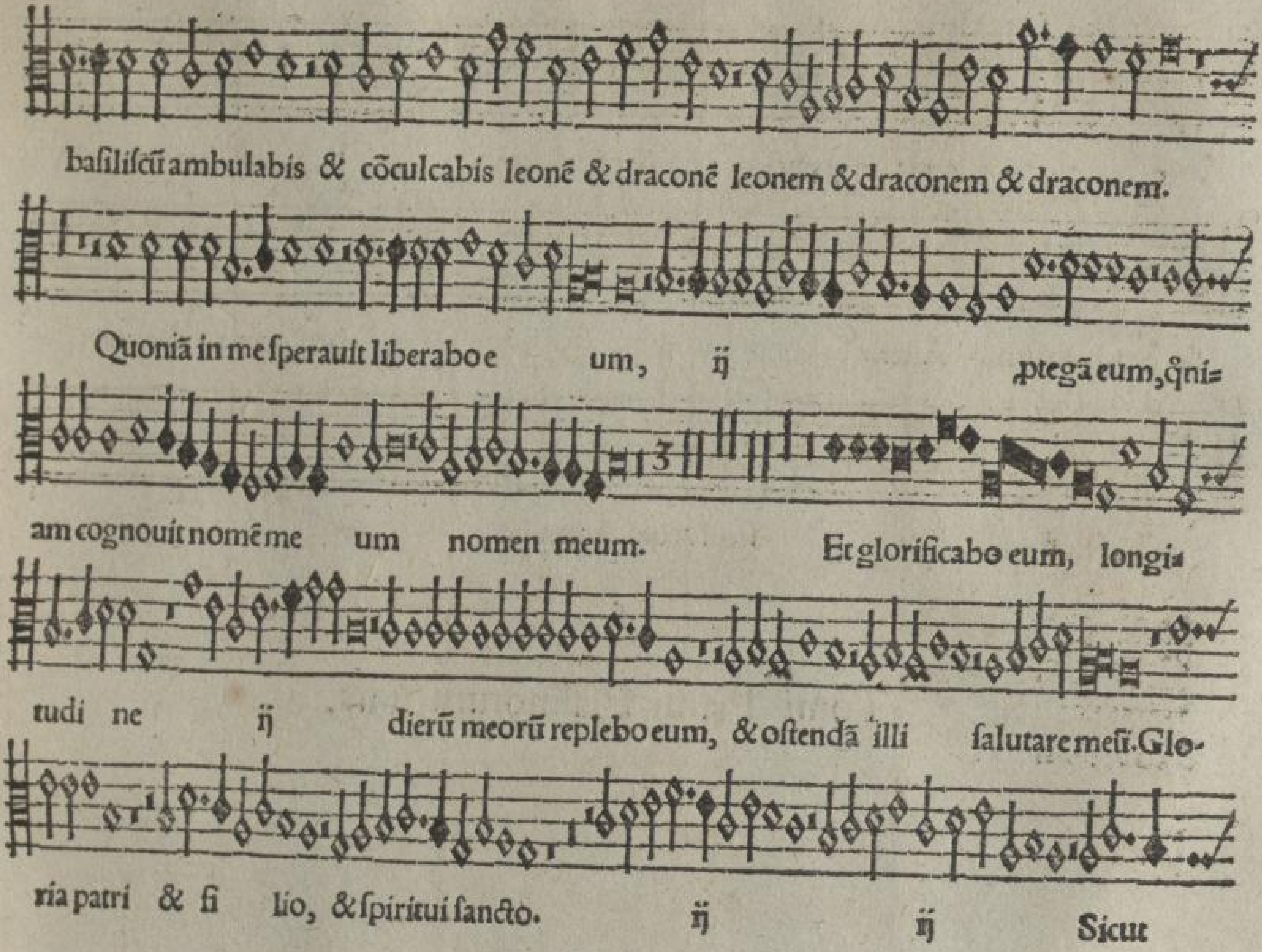
baſiliſcũ ambulabis & cõculcabis leonẽ & draconẽ leonem & draconem & draconem.
Quoniã in me ſperauit liberabo e um, ij ꝓtegã eum, q̃ni-
am cognouit nomẽ me um nomen meum. Et glorificabo eum, longi-
tudi ne ij dierũ meorũ replebo eum, & oſtendã illi ſalutare meũ. Glo-
ria patri & fi lio, & ſpiritui ſancto. ij ij Sicut

Tomi Primi Pſalmorum finis.